

ARTILIST

LIST UČENIKA I PROFESORA ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI-PROSINAC, 2005.

29

Izdava :

Škola likovnih umjetnosti

Adresa:

Fausta Vran i a 17, Split

Tel/faks:

021/467-180

E-mail: skola-likovnih-umjetnosti@st.ht net.hr

www.umjetnicka.com

Redakcija:

Anja Vran i (3. r. dizajner odje e), Mario Topi (3. r. slikarski dizajner), Nikola Barbir (4. r. dizajner odje e), Ina Buha (3.r. fotografski dizajner), Jerko Matoš (4. r. industrijski dizajner), Neven Kapov (3. r. dizajner odje e), Josipa Gulišija (2. r. industrijski dizajner), Anamarija Asanovi (3. r. dizajner odje e)

Naslovna stranica:

Ana Roje, 4. r. fotografski dizajner (mentorica Svjetlana Paligori Miše, prof.)

Dizajn ARTlista:

Jan Tomi (1. b razred)

Lektorica:

Ivana Juri , prof.

Odgovorna urednica:

Vanja Škrobica, prof.

List izlazi dva puta godišnje.

Ovaj broj ARTlista objavljen je u PDF na webu škole.

Prosinac, 2005.

ISBN 1332-3725

Rješenjem Ministarstva prosvjete i športa br. 532-03-1/7-94-2 od 31. listopada 1994. godine ARTlist je oslobo en pla anja poreza na promet.

Umjesto uvoda: Postanite vo a

John Maxwell

Ovaj svijet treba vo e...

koji svoj utjecaj koriste u pravo vrijeme, iz pravih razloga;
koji preuzimaju malo ve i dio krivice i malo manji dio zasluga;
koji, prije nego pokušaju voditi druge, uspješno vode sebe.

koji uvijek traže najbolje odgovore, a ne one poznate;
koji pove avaju vrijednost ljudi i organizacije koju vode;
koji rade za dobrobit drugih, a ne radi osobne koristi;

koji sobom upravljaju glavom, a drugima srcem;
koji znaju put, idu tim putem i pokazuju ga;
koji radije nadahnjuju i motiviraju, nego da zastrašuju i manipuliraju;

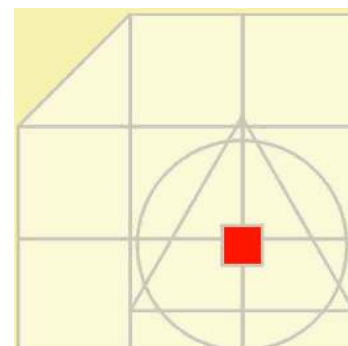
koji žive s ljudima kako bi upoznali njihove probleme i koji žive s Bogom kako bi im pomogli riješiti ih;
koji shva aju da su njihove sposobnosti važnije od njihova položaja;
koji stvaraju mišljenja umjesto da ih slijede;

koji razumiju da je institucija odraz njihovog karaktera;
koji se nikad ne postavljaju iznad drugih, osim u preuzimanju odgovornosti;
koji e biti asni u malim stvarima jednako kao i u velikim.

koji e se disciplinirati sami, tako da ih ne e trebati disciplinirati drugi;
koji nailaze na prepreke i pretvaraju ih u prednosti;
koji slijede moralni kompas koji pokazuju pravi smjer bez obzira na trendove.

Redakcija

Radosnu 2006. želi vam ŠLU

Ljudi koji su obilježili i zadužili Split Galebove pjesme

Mnogi od nas nisu nikad upoznala Zdenka, a ipak kao da smo ga svi dobro poznavali. Ušao je u naše živote pjesmom, pratio nas na svadbama, tulumima, plažama... Pjevali smo i svirali njegove pjesme uz gitaru, na koncertima, na obljetnicama, jer uvijek se našla neka prigodna izme u 660 njegovih pjesama..

Zdenko je dobitnik Porina za životno djelo, odlikovan je i Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića, a njegove festivalske nagrade su se odavno prestale brojiti.

Prisjetimo se, upravo je Zdenko otkrio potencijal Olivera Dragojevića 1967. kada mu je je ponudio pjesmu »Picaferaj«. Iako pjesma nije nagrađena, ona je vrstu vezala Runjića i Dragojevića. Njihov uspješni rad trajao je do 1993. kad se Oliver okrenuo novim, mladim autorima, a Runjić se posvetio svojoj glazbenoj kući i novom festivalu Melodijama hrvatskog Jadrana.

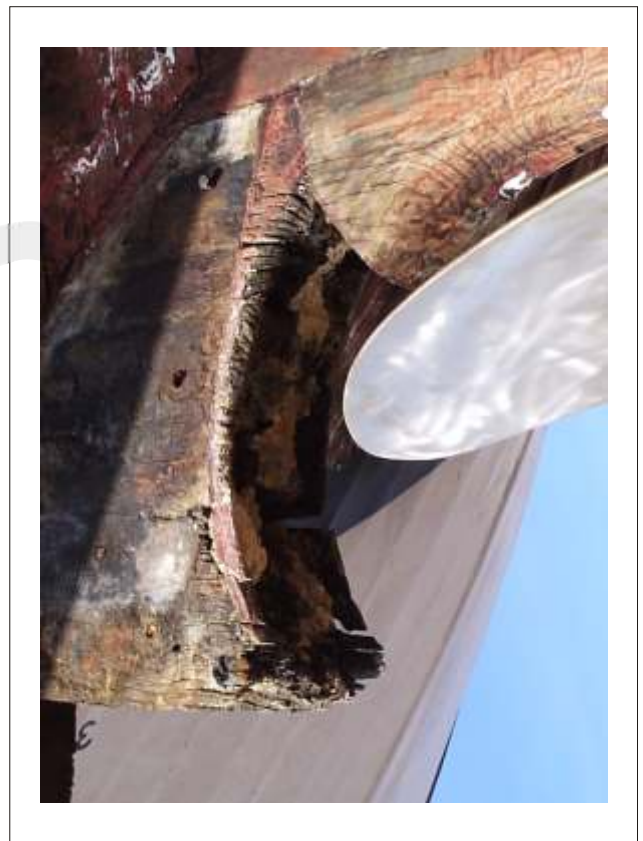
Zdenko je glazbenim motivima (more, ribari, oluje, ljubav, mornari...) prilazio iskreno, s emocijom. Možda će neki njegove pjesme već sada ubrojiti u narodne! To je samo kompliment ovjeku koje su pjesme ušle u život i obilježile Dalmaciju. Sjetimo se pjesama »Vjeruj u ljubav«, »Potraži me u predgrađu«, »četiri sta una«, »Magdalene«... Ili još bolje: sjetimo se samo »Galeba«!

Kad je Zdenko umro 2004. godine, mnogi su se glazbeni teoretičari bavili njegovim opusom, pa su ga podijelili u tri faze: predoliversku, oliversku i postoliversku. U posljednjoj fazi najplodnija je bila Zdenkova suradnja s Goranom Karanom s kojim je išao i na Eurosong.

Runjić je napisao i mjuzikl »Karatilo i tapuni«, a »Grgura« nije završio. Njegovi najbliži suradnici bili su tekstopisci i pjesnici Tomislav Zuppa, Jakša Fiamengo i pok. Momčilo Popadić. Runjić se potvrdio i filmskom glazbom za djela Miljenka Smoje (»Servantes iz malog mista«, »Roko i Cicibela«).

Mnogi će ga pamtiti kao džentlmena kada je (2001.) na Melodijama hrvatskog Jadrana svoju prvu nagradu Zlatnog galeba (koju je dobio s Karanom), predao drugoplasiranoj Severini za pjesmu »Virujen u te«.

Što ga uvelo u svijet glazbe i zadržalo u njemu? Zdenko je govorio da je za to zaslužan Get i stare varoške ulice, »Gardin«, klapska pjesma, te 'Carmina Burana' koju je još u djetinjstvu čuo na Peristilu. Zapravo je za to zaslužan sam Split, jer Split je pjesma! Zadužio je Runjić mnoge, pomogao u karijeri, a ostavio je i nama bogatu glazbenu baštinu. Možda će jednog dana i Split, nekoj ulici koju je Runjić opjevao, dati njegovo ime, ili će se po njemu zvati barem neka festivalska nagrada.

Majda Boko, 3.r.fotografski
dizajner

Razgovor ugodni s Ozrenom Bakoti em, akad. slikarom i nekadašnjim u enikom naše škole, vodila Vanja Škrobica, prof.

UMJETNICI BI TREBALI

Tvoj put srednjoškolca kretao se malo druga ije. Pri aj nam kako si došao u umjetni ku školu.

Oduvijek sam namjeravao upisati se u Umjetni ku školu. Polagao sam i prijamni ispit, gdje sam bio 10. na listi, ali u to me vrijeme privla ila ideja da pratim prijatelje u tehni koj školi. Nakon nekog vremena (3 godine!) shvatih da to i nije bila baš najbolja odluka u mom životu, nakon ega sam napokon prešao u Umjetni ku.

Sje anje na školu

Jesi li i prije imao sklonosti za slikarstvo? Kako su te tada primili u novom razredu. Ipak si bio najstariji.

Crtež me privla io od malih nogu. Slikao bih i crtao uvijek, bez obzira na školu. Imam jedino sre u što sam, ipak, krenuo na vrijeme pravim putem za mene.

Nisam imao nikakvih problema s promjenom; sve mi je to bilo jako zanimljivo... na kraju krajeva nakon tehni ke škole upasti u razred s 24 djevojke ugodno je iznena enije.

ini mi se da su tada po ele najbolje godine u mom životu. U razredu se stvorila jedna dobra i topla atmosfera. Svi ao mi se taj slobodni odnos profesor- ak. Nemalo puta bi organizirali zabave preko sata. ini mi se da je uvijek bilo razloga za slavlje. U školi smo se svi osje ali ka' doma.

Znamo da si bio lan školske dramske skupine ARTIST. Kako to da si se odlu io okušati i u scenskom nastupu?

To je tako er bilo jedno odli no iskustvo. Dogodilo se tako da ste me vi (prof. Škrobica) i prof. Ljubica Srhoj (danas ravnateljica Gradskog kazališta mladih) pozvale na audiciju. Kasnije je sve išlo svojim putem, preko gostovanja u drugim školama do pobjede na «Lidranu» '92 u Zagrebu.

Studiranje u Italiji

Po završetku umjetni ke škole, zajedno s još nekoliko mladih iz svoje generacije, krenuo si na studij u Italiju...

Neki poznanici i prijatelji ve su studirali u Macerati o kojoj su mi pri ali sve najbolje. Tako je odluka pala budu i je bilo relativno i blizu i ekonomski podnošljivo. Moj cimer i ja odli no smo se snašli, iako je naše znanje talijanskog tada bilo u okvirima «si» i «no» popra eno s «buongiorno». Kad promislim sad kakve smo nebuloze pri ali udim se što nas na Akademiji nisu izbjegavali. Kasnije sam nau io talijanski kroz predavanjima i nova poznanstva.

Akademija u Italiji bila je logi an nastavak Umjetni ke škole, vrlo sli no. ak je i zgrada

podsje ala na našu staru zgradu u gradu. Odnos profesora i studenata je dosta individualan, tj. profesori pružaju veliku slobodu osobnog izražavanja i savjetuju u kom smjeru se treba razvijati i koje knjige itati.

uli smo da si se i tamo okušao u nekom kazalištu. O ito si osoba za promjene, odgovaraš na izazove. Jesi li došao u napast ostaviti slikarstvo i posvetiti se glumi?

Odradio sam dvije predstave u kazalištu i to je bilo dobro i zabavno iskustvo. Slikarstvo, gluma ili bilo koja druga grana umjetnosti u principu su vrlo sli ne, ako ne isti. Igrom slu aja završio sam slikarstvo pa to doživljavam kao primarni poziv.

Ozren iskušava bodypainting na svojoj supruzi

Koliko mi je poznato, ovdje si još kao student imao svoju izložbu. Kako je s izložbama išlo kasnije? Pripremaš li sad nešto?

Imao sam izložbe u Italiji, bavio sam se i bodypaintingom, a sudjelovao sam i na natjecanjima te sam osvojio dvije nagrade: jedno prvo i jedno drugo mjesto. Pošto sam se vratio u Split, izlagao sam u multimedialnom centru i u Podrumima. U planu imam izložbu za godinu dana...imam nešto manje vremena za isto slikarstvo u zadnje vrijeme.

BITI O I I UŠI SVIJETA

Slikarstvo i scenografija

Moram pitati jedno ve ofucano pitanje: Imaš li nekakve uzore? Koji ti se umjetni ki stil i razdoblje dopada? Kakva je tvoja likovna poetika?

Nemam neki odre eni uzor, ali to bi mogle biti sve velike osobe koje su ostavile traga, kako u

Umjetnosti tako i u znanosti, filozofiji i povijesti uop e. Umjetnost bi trebala biti uvijek korak ispred vremena u kojem se nalazimo, tako ja preferiram moderno slikarstvo. U slikarstvu sam pokušao svašta: mijenjao sam se, pokušao sam na i neki svoj stil «bez stila», od apstrakcije do figurativnog, ali ini mi se da još nemam prave odrednice poetike mog slikarstva.

Radiš u posljednje vrijeme uglavnom kao kazališni scenograf. Radio si dosta za Gradsko kazalište mladih, a trenutno si u HNK. Kakva su tvoja iskustva kao scenografa?

Scenografija je jako zanimljiv posao u kojem vidim svu korist mog školovanja u tehni koj i umjetni koj školi, a možda mi je pridonjelo i gluma ko iskustvo pri kojem sam upoznao rad i atmosferu u teatru. Ovo je tre a godina da se tim intenzivno bavim i za sada se najkompletnije osje am rade i upravo scenografije.

Sve po inje od teksta iz kojeg režiser i ja „pro itamo“ atmosferu i odlu ujem o vizualnom stilu predstave. Nakon toga se izra uju skice koje, kad zadovolje, prelaze u tehni ke nacрте za izradu scenskih elemenata. Nadgledam proces same izrade i na kraju, a to je najuzbudljivije, sve se sklopi i po prvi put, nakon mjesec dana, vidiš kako to sve zapravo izgleda.

Status mladih umjetnika u Hrvatskoj

Jesi li zadovoljan statusom umjetnika mla e generacije u nas? Misliš li da i u ovom segmentu imaju veliku ulogu „veze i poznanstvo“ ili talent i rad?

Da, zadovoljan sam prije svega što se bavim kreativnim poslom.

Mislím da veze mogu biti korisne u toliko što se može prije do i do prilike, ali publika je ta koja nam sudi, kako u teatru tako i u slikarstvu.

Kakva je uloga umjetnika danas? Slušaju li ga?

Umjetnici bi trebali biti o i i uši svijeta. A gledaju li ga, ovisi li to o njemu?

Što misliš o likovnoj sceni u Splitu?

Bio sam na Splitskom salonu i svidjelo mi se gotovo sve. Radovi su moderni i inteligentni.

Definiraj nam svoj odnos prema umjetnosti. Na koji na in korespondiraš sa svijetom?

Kad nai em na ovo pitanje uvijek mi prvo padne na pamet usporediti umjetnost sa pripremom jedne dobre «šalše». U jednom i drugom slu aju svi segmenti trebaju biti izvedeni na pravi na in i u pravo vrijeme, i samo u tom slu aju dobije se jedan savršeni spoj okusa. Tada „šalša“ postaje umjetnost. I zato je za mene umjetnost izazov. Izazov da se svaki put iz po etka pokuša napraviti nešto savršeno. A talent je taj koji dopusti dokle!

Marin Drnasin, 2.r.
Industrijski dizajner,
mentorica Dubravka
Boduli , prof.

ZNATE LI ŠTO JE DRŽAVNA MATURA ?

Što je državna matura?

Državna matura je završni ispit četverogodišnjeg srednjoškolskog obrazovanja. Provjerava koliko se ostvaruju ciljevi obrazovanja utvrđuje razinu dostignutih kompetencija učenika. Organizira se iz jednog središta i provodi u isto vrijeme pod jednakim uvjetima za sve pristupnike. Može poslužiti umjesto postojećih selekcijskih postupaka za upis u institucije visokog obrazovanja.

Što se sve vrednuje državnom maturom?

Na razini sustava

Kvaliteta funkcioniranja obrazovnog sustava

Na razini škole

Kvaliteta funkcioniranja škole

Kvaliteta rada nastavnika

Na razini učenika, pojedinca

Kvalificiranost za:

cjeloživotno učenje,

efikasnu prilagodbu tržištu rada,

uspješan nastavak obrazovanja u sustavu visokog školstva

Zašto državna matura?

- Radi unapređivanja i osiguravanja kvalitete obrazovanja
- Radi postavljanja jasnih standarda za vrednovanje školskih postignuća učenika
- Radi valjanijeg, pouzdanijeg, objektivnijeg i pravednijeg vrednovanja školskih postignuća učenika
- Radi davanja digniteta znanju i obrazovanju
- Radi postizanja toga da znanje i kompetentnost, kao temeljne odrednice i važni ciljevi obrazovanja, postanu jasne, mjerljive i usporedive vrijednosti
- Radi postizanja toga da naše srednjoškolske svjedodžbe budu jasni, prepoznatljivi i usporedivi dokumenti na domaćem i europskom tržištu rada
- Radi ostvarivanja jednostavnije, pravednije i transparentnije selekcije za upis u institucije visokog obrazovanja
- Radi boljeg povezivanja srednjeg i visokog obrazovanja

Od učenika se očekuje

Viša razina znanja i kompetencija.

- Jasna spoznaja i svijest o tome da uspjeh u školi ovisi o vlastitom zalaganju, radu i učenju, a ne o nekim subjektivnim i irelevantnim kriterijima
- Povećana motivacija za učenje
- Bolji odnosi s nastavnicima.
- Manje stresa kod upisa u institucije visokog obrazovanja
- Bolji uspjeh u studiju

Obavezni predmeti

a) hrvatski jezik (pripadnici nacionalnih manjina mogu umjesto hrvatskog jezika polagati ispit iz materinskog jezika)

b) Informatika (informatička pismenost koja se MORA steći i srednjoškolskim obrazovanjem)

Pristupnik **obvezno** bira još jedan od dva ponuđena predmeta

koji se mogu polagati na dvije razine, osnovnoj i naprednoj:

c) matematika

d) strani jezik

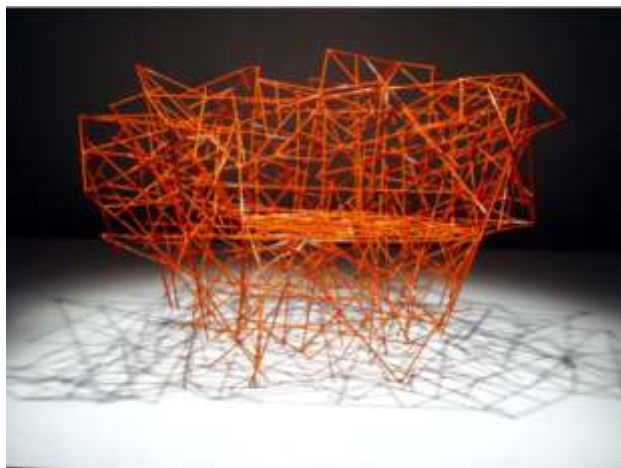
Postupak upisa u institucije visokog obrazovanja

- Poredak kandidata za upis u sve visokoškolske institucije u RH određuje Upisni ured (Nacionalni ispitni centar)
- Prijave za upise se primaju tijekom ožujka tekuće godine. Učenici koji žele studirati prijavljuju se na tri do pet visokoškolskih institucija prema vlastitim preferencijama
- Poredak kandidata za upis određuje se kompjutorski za svaki studij prema prijavama, a na temelju rezultata ostvarenih na državnoj maturi i prema prosječnom uspjehu tijekom srednjoškolskog obrazovanja
- Visokoškolske institucije koje provode dodatni razredbeni postupak određuju poredak kandidata na temelju podataka dobivenih od Upisnog ureda i svojih rezultata ispita

STOLICA

STOLICA/SJEDALICA/STOLAC

Oduvijek su postojali predmeti, dijelovi namještaja na kojima su ljudi sjedili. U starom Egiptu, gdje su stolice postojale kao ustaljeni element pokuštva, stolice su bile niske i katkad su imale kose naslone. S vaza su poznate grke stolice sa savijenim naslonima i

nogama, s arheoloških spomenika jednostavne rimske stolice ukrštenih nogu. Meutim, od davnine do danas sjedilo se i po klupama, jastucima i prostira ima po podu; neki narodi ni danas ne upotrebljavaju stolicu (npr. Japanci). Od antike do danas stolica slijedi ukus vremena, ali se u biti ne mijenja. Obično ima 4 noge, rjeđe 3, sjedište je četverouglasto ili okruglo, izrađeno od različitog materijala kao što su drvo, metal, plastika i dr. Nasloni se također izrađuju od različitih materijala i u različitim oblicima. Projektiranje stolica najteže je iskušenje za projektante jer uvijek koji sjedi uspostavlja

ravnotežu svog tijela različitim položajima u sjedalici. Projektiranje sjedišta mora osigurati raspoređivanje tjelesne težine na veću površinu, mora osigurati promjenu položaja tijela, noge, stopala i leđa moraju ostvarivati potrebnu ravnotežu. Kod utvrđivanja dimenzija stolice moraju se povezati antropometrijski i biomehanički zahtjevi. Za projektiranje su ključne i antropometrijske mjere; visina sjedišta, dubina sjedišta, širina sjedišta, naslon za leđa i naslon za ruke.

Moderno vrijeme stvara funkcionalne tipove stolice, prilagođene raznim svrhama i zahtjevima arhitekture i estetike. Razlikuju se npr. stolice za

Blagovaonicu od onih za radnu sobu, dnevnu sobu ili kuhinju. Posebno se proizvode vrtno stolice, stolice za restorane, visoke barske stolice, male dječje, one koje se okreću. Slažu se nizovi stolica za kina, autobuse, avione, stvara se stolica koja se može u nekoliko poteza pretvoriti u krevet...

Vinka Milišić, 4.r. Industrijski dizajn
Mentor: Dubravka Boduli, prof

Samo se napornim radom

Koliko je profesija tvog oca na odabir zanimanja, odnosno da upišeš umjetni ku školu?

Kad sam bio mali rado sam išao u autoelektri arsku radionicu tadašnjeg poduzeća *Vodovoda i kanalizacije* u kojem je moj otac, tadašnji šef radionice i vrhunski autoelektri ar, elegantno podšišanih brkova, simbolom pravog muškarca, izvršavao svoje svakodnevne dužnosti. Njegov ured bio je prepun predivnih fotografija iz tadašnjih renomiranih časopisa koji su iz tjedna u tjedan prezentirali suvremene žene i njihove attribute. Tada sam u sebi osjetio poriv i odlučio: "Kada narastem postat ću u Lupino, uvijek s potpisom".

U me uvremnu se moj otac uhvatio kista i u slobodno vrijeme stvarao predivne kompozicije koje je ukrašavao zanimljivim okvirima, što se tadašnjim kupcima jako sviđalo, te je odlučio prestati s radom u radionici. To je mene jako rastužilo, ali život je nekada jednostavno nepredvidljiv

...
Bio si proglašen Misterom ve eri na maturalnoj zabavi. Mnogima nije poznato da si imao i uspješne nastupe u školskoj dramskoj grupi. Ispričaj nam svoja iskustva,

Što se ti e titule Mistera to je bilo jako zanimljivo iskustvo jer sam cijelu ve er maturalne zabave osobno provjeravao istinitost rezultata i vršio neovisnu anketu me u ženskom populacijom. Kasnije mi nije ta titula baš pomogla u karijeri, ali nikad se ne zna... Možda jednog dana, kada me uhvati kriza srednjih godina, ta titula bude jedna od prestižnijih u mom životu.

Dramska grupa je ve nešto sasvim drugo. Koliko je bila uspješna ta moja egzibicija, to mogu reći samo profesorice Butina i Škrobica jer tada su mi u glavi opet bile samo one žene sa zida nekadašnje o eve radionice.

Pamtiš li neke zgrade iz škole? Koji su ti profesori ostali u sje anju?

E ovo je ve teško pitanje jer doslovno se sje am svih zgrade iz škole i zato sam i svojoj sestri zaprijetio: "Ako ne budeš išla u umjetni ku, zagor at u ti život. A to bi na kraju moglo rezultirati tvojim izbacivanjem iz obitelji Modic". Napominjem da se obitelj Modic više ne veže uz ime elektri nih autodijelova, he he.

Škola mi je ostala u lijepom sje anju. I danas sam povezan, kako u poslu tako i privatno, s ljudima koji su tada išli sa mnom u školu. A što se ti e profesora, to su vrhunski majstori svog zanata. Posebno bih izdvojio prof. Vrdoljaka koji me praktički naučio sve što trebam znati o fotografiji. Tu je i profesorica Butina koja me uporno tjerala na učenje i koja me izvukla na maturi. Tada me je tadašnja druga profesorica iz hrvatskog (veoma atraktivnog izgleda. moram priznati... mislim da se zvala Ivana Jukic) podsjetila na one slike fatalnih žena sa zida o eve radionice, te sam bio potpuno zablokirao i nisam se mogao sjetiti i ono malo jada što sam pročitao. Profesorica Milosevic je

više bila prijateljica nego profesorica. I još je tu dobrih profesora ... da sada ne ispadnem neki štreber.....

Ti su ovdje kod nas završio smjer fotografskog dizajnera, a sada se baviš web dizajnom. U školi tada nismo imali ni kompjuter i bili smo vrlo daleko od dizajna. Zanima me koliko ti je kasnije u poslu škola pomogla? Jesi li se u srednjoj školi nadao ili sanjao da eš postići ovakvu zavidnu karijeru?

U srednjoj školi nisam baš puno razmišljao. Dvije stvari su mi bile u

glavi: muzika i fotografija. Tek nakon što sam završio školu jednostavno sam u sebi osjetio poriv da se uhvatim posla i primjenim svo to znanje koje su mi dali u školi. Fotografija je u svemu tome imala veliku ulogu, ali postepeno su rasli moji apetiti i radoznalost za u enjem novih tehnika i medija. Tako sada u studiju radim gotovo sve i svašta: od klasi nog fotografiranja, do izrade 3D Motion projekata.

Koji je bio razlog prekida studija? Prilika za dobar posao? Ho eš li se vratiti faksu?

Razlog prekida studija bio je prvenstveno to što se ja od prvog dana nisam našao u toj instituciji. Tamo su predavali ljudi koji su dolazili iz sasvim drugih medija i predavali su nešto sasvim drugo. Odlučio sam prekinuti to mučenje sebe i profesora. Nakon poduzetog uvjerenja roditelja da akademija nije za mene i da mogu

Vinko i Mile u akciji na nove nagrade

mogu ostvariti snovi

sam puno više napraviti i naučiti u ovom poslu, napustio sam akademiju i zajedno s Vinkom Pelicari em (tako er bivšim u enikom iz škole, a sada dezerterom s akademije) otvorio sam Design studio "Rootylicious" ..

Na pitanje ho u li se opet jednom vratiti fasku odgovorit u jednom poznatom krilaticom moga guru'a Mr. Bonda: " Nikad ne reci nikad !".

U "Rootylicious" radiš s Vinkom Pelicari em koji je, kao i ti završio umjetni ku školu. Kako se slažete kao partneri? Do e li do sukoba ideja?

S Vinkom sam prije samog po etka popisao *predbra ni ugovor* koji me osigurava u slu aju preljuba ili nekih njegovih ispada hehehe eh ... zezam se .. Možete i sami pretpostaviti kako funkcioniramo, poznajemo se od srednje škole i do dan danas smo, kako privatno, tako poslovno, jako vezani "The word is bond...."

Znamo da ste dobili neku veeeeliku nagradu vani. Ho eš li nam kazati o emu se radi?

Pa sad ne znam o kojoj nagradi je rije jer smo sudjelovali u dosta velikih internacionalnih projekata i osvojili dosta nagrada. Primjerice mogu spomenuti da smo pije dva mjeseca bilu u NewYorku na Flash Film Festavialu koji je trajao desetak dana. Bili smo nominirani za dva projekta "Sean John 2005" i " Bryant Park

Hotel". Ina e dosta radova nam je tiskano u svjetskim asopisima i knjigama, od Japana do Francuske.

Kako je veliki strani svijet gledao na vas dvoje? Je li bilo iznena enja s obzirom da dolazite iz jedne male, nepoznate sredine?

Pa nikada se nismo našli u nekoj neugodnoj situaciji što se ti e našeg podrijetla. Danas je sasvim normalno da su ljudi sa svih strana svijeta skupa. Svakodnevno na projektima sura ujemo s Amerikancima, Dancima, Šveanima, Japancima. I moram priznati da nismo nepoznati. Kad kažemo da dolazimo iz Hrvatske, ve ini je to jako zanimljivo i imaju neka dobra iskustva iz Hrvatske.

Koliko stanje u društvu (politi ko, ekonomsko...) utj ce na položaj mladih, u enje, zapošljavanje, izgradnju karijere i sl.?

Uh ovo pitajne vec odlazi u sfere koje trebam dotaknuti za koju godinu.... stvarno ne znam

Misliš li da je danas op enito teško mladima?

Kakav im je status i kakve su im perspektive? Gdje je hrvatski dizajn danas?

Mladim ljudima nije uop e teško u ovome poslu. Tržište se sasvim promijenilo. U ve ini slu ajeva klijenti i agencije traže mlade ljude koji su inovativni i mogu napraviti nešto što nije svakidašnje.

Hrvatski dizajn je u zadnje vrijeme sve bolji. Ve ina naših studija može se pohvaliti pozamašnom listom klijenata. Meni osobno vrlo je draga injenica da su doma i poduzetnici i tvrtke po eli brinuti o vizualnom indetitetu i kvaliteti prezentiranja na tržištu. Možemo vidjeti kvalitetan dizajn, od industrijskog pa sve do tv - reklama i internet stranica.

Gdje izlaziš u Splitu? Družiš li se s onima iz svoje generacije ili si u posve drugom svijetu?

U Splitu odem u klub "Kocka". Tamo se nalazi ve ina ljudi iz moje generacije i esto se može

poslušat dobar koncert. Preporu io bih to mjesto svima iz umjetni ke jer je to jedino mjesto gdje je "kockama" ulaz zabranjen.

Što slušaš? Imaš li neki hobi ili si non - stop pred ra unalom?

A slušam sve i svašta. U zadnje vrijeme esto mi se vrti Tindersticks, PJHarvey, Nick Cave, Gang Of Four, Pixies, NineInchNails, Queens of Stone Age A hobija ima dosta. Sad je vrijeme snijega pa me malo ima u studiju jer sam ve inom

negdje na freerideu sa snowboardom. U prolje e po inje sezona KiteSurfinga pa me i tada rijetko možete na i u studiju ako vani puše maestral...

Koje bi nam, osim svojih internetskih stranica, predložio, a koje smatraš jako dobrima?

Na internetu dnevno iza e desetak vrhunskih sajtova, koje uspijem *sinjat*, a u zadnje vrijeme ima par linkova koje zaslužuju da ih spomenem

<http://www.comcastic.com/>

<http://www.dearmrb.se/>

<http://www.eight8.jp/>

<http://www.leoburnett.ca/>

<http://www.beck.com/>

<http://www.corpsebridemovie.com/>

<http://www.guitarshredshow.com/>

Ti si mlad, vrlo talentiran i ve imaš me unarodne nagrade. Što bi preporu io mladima, pogotovo ovima u našoj školi?

Nastavite naporno radite ono što volite i sav trud e se isplatiti.

Mile kao glumac

NASMIJMO SE I NAUIMO!

U pedagoškoj radionici, koju je vodila pedagoginja Aleksandra Dužević, u ili smo "Kako učiti". Nau ili smo jedno od zlatnih pravila: NEMOJ UČITI NAPAMET, VE DAJ SMISAO NEOSMIŠLJENOM SADRŽAJU!!!

Evo jedne pametno rješene vježbe u obliku prvih razreda (1 B):

Zadatak: nau ili ovaj niz brojeva: 8, 196, 7, 0,16, 78, 1/2, 1864, 93, 0,007

Rješenja:

8 - nos ti po'ran

196 in una

7 patuljaka

0,16 - % pameti

78 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

1/2 - kile kruva

1864 debila iz 1 B

93 varogasci

0,007 ejms Bond

Dizajn odjeće - skica

Gorana Bradarić , 1.b

Jednakost u različitosti

Ina Buha, 3. r. fotografski dizajner
Mentorica: Smiljana Bandov, prof.

Susret škola koje sudjeluju u Parlamentu mladih održan je 1. listopada u III. gimnaziji u Splitu. Na susretu su svoje projekte predstavile I., II, i III. gimnazija, s.š. Ivana Lučića iz Trogira, Srednja škola iz Slavenskog Broda i učenici Škole likovnih umjetnosti.

Našu ekipu činile su Majda Boko, Elizabeta Maknjani, Ana Bogdan i Ina Buha. Voditeljica nam je bila profesorica Smiljana Bandov.

Naša prezentacija je bila vrlo zanimljiva zahvaljujući i profesoru Kristijanu Falaku. Na susretima smo prisutne upoznali s našim klubovima „Pijača vode“ i „Baština nama je stalo“ koje vodi profesorica Jasenka Splivalo.

Prikazali smo kako je prošla akcija „U inimu jedan dan ljepšim“. Sve je dokumentirano fotografijama, a osobni dojmovi svega prikazanog veći.

Najzanimljivije su bile radionice (grupe od 6-7 učenika) kada su se profesori povukli s učenicima viših razreda u drugu učionicu, a ostali su, uz pomoć pedagoginje iz Slavenskog Broda, istražili dokle sežu granice ljudske tolerancije ne samo prema ljudima, već prema svim bićima. Svatko je dobio svoju ulogu kako bismo bolje razumjeli položaj beskućnika, lezbijke, stranca imigranta... Trebalo smo odigrati jednostavne situacije, npr. susret invalida, manekenke iz Sudana i lezbijke. Pri tom smo otkrili i neke glumice koje talente, vjerujte!

Početili smo s osmišljavanjem osobne karte svog lika, njegovog djetinjstva i sadašnje situacije. Trebalo je pokazati netolerantnost društvene zajednice, kako se vrlo često ne prihvaća različitost. Na kraju smo dali prijedloge rješenja kako bi naše društvo bilo ljudskije.

Susret je završio debatom i zaključkom. U debati smo raspravljali, analizirali i suprotstavljali odigrane situacije, ali i vlastita iskustva.

Cijeli susret mladih parlamentaraca bio je dobro organiziran. Iako je sve dugo trajalo, nije bilo dosadno već ispunjeno razgovorom i glumom. Voditelji su nas uspjeli animirati tako da smo prikazali vrlo kvalitetne načine kako rješavati probleme. Bila su to naša rješenja, naših mladih, a ne odraslih koji ne pokazuju dobru volju, koji su nedosljedni u provođenju dogovora, te su zato često netolerantni.

Susret je „zasladila“ profesorica Jasenka Splivalo svojim „Mljac projektom“- ponudom

vegetarijanskom pizzom.

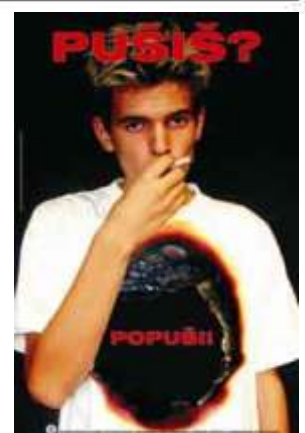
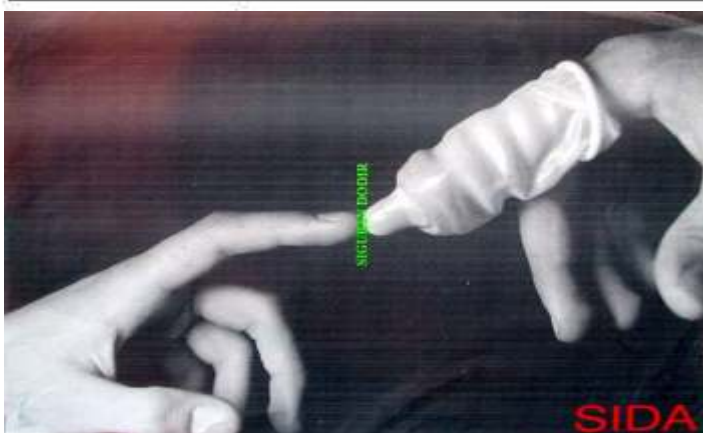
Osvrt na susret parlamentaraca završavam riječima: „Svatko ima pravo na jednak tretman i treba mijenjati netolerantnost društva“.

Priča o prstima (četvrti razred, industrijski dizajn.)

РАСПОРЯДОК ДНЯ CARICATURA.RU

7:00	CASIO
7:00 - 7:30	Colgate Oral-B Gillette Old Spice
7:30 - 7:50	NESCAFÉ Hochland Orbit WRIGLEY'S
8:00 - 8:30	TOYOTA
8:30 - 13:00	pentium 4 EPSON NOKIA CONNECTING PEOPLE
13:00 - 14:00	McDonald's Coca-Cola Orbit WRIGLEY'S
14:00 - 17:00	pentium 4 EPSON NOKIA CONNECTING PEOPLE
17:00 - 17:30	TOYOTA
17:30 - 20:00	TUBORG BEER TUBORG BEER TUBORG BEER
22:00 - 22:05	Colgate Oral-B
22:10 - 23:00	durex durex durex

Plakat uz Međunarodni dan zaštite od side, eko plakat i Dan protiv pušenja (U eni ki radovi iz odjela fotografski dizajn, mentorica Svjetlana Paligori - Miše, prof.)

KORZET

Nikola Barbir, 4. r.dizajner odje e

Prvi oblik stezanja struka poznat je još od starih Fenicijana i to, najčešće, muškaraca. Bio je to pojas od lijevanog ili kovanog metala. Cilj je bio isticanje V siluete i ramena. No prvi pravi oblik korzeta javlja se u gotici. Tijesni, vrlo pripijeni prsluk vezivao se vrpčama, a takav oblik nazivamo Plahorom. Budući da se gotika, svojim duhom, poela «otvarati», javljaju se duboki izrezi dekoltei. Kasnije, kroz razdoblje renesanse, korzet se usavršava, pojačan je drvom ili ribljom kosti, a grudi su pritisnute tako da postaju gotovo ravne. Korzet se nije radikalno mijenjao sve donedavno kada je u modu ušao vrlo tanki struk. Korzetu se tada dodaju sve jača i brojnija uvršenja te se čak izlijevaju od metala. Tijelo doživljava potpunu deformaciju i lepeza postaje neophodna za preživljavanje, budući da je ona proizvodila svježiji zrak. Klasicizam napušta korzet, ali ponovo doživljava procvat u biedermajeru. Ovaj put odlaze toliko daleko da se veđevojicama stavljaju odgovarajući steznici, a novost je gusto žniranje na leđima. Krajem stoljeća, steznik krajnje deformira tijelo. Moda nameće oblik pa su prsa bila uvučena ili podignuta («žena osa»). Bokovi su s modom S linije bili spljošteni i

uvučeni, trbuh izrazito ravan, a grudi podignute. Nažalost, ali i zahvaljujući Prvom svjetskom ratu, zbog nedostatka muške radne snage, žene su bile primorane raditi u tvornicama što ih prisiljava da odbace neudobne korzete i zamijene ih nekim udobnijim. Korzet se ponovo javlja 1947. godine s Diorovim «new lookom» koji je bio mnogo udobniji i jednostavniji, ali se sredinom 60-ih potpuno izbacuje iz svakodnevnog odijevanja.

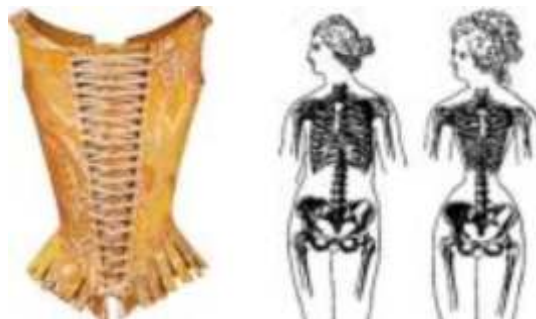
Ljepota nije sramota, ljepotu se uvijek slavilo.

No budući da su ljudi uvijek bili skloni pretjerivanju kad je vanjština u pitanju, i znali su i tako daleko da su čak deformirali vlastita tijela, nošenje korzeta bilo je samo pitanje vremena. Naravno, vanjski izgled nije uvijek bio primaran za privlačenje suprotnog spola. Vjera i njezini iskrivljeni oblici, tjerali su ljude da primjerice razvlače usta glinim tanjurom, istežu vrat («žene žirafe»), a isto tako i da nose korzet.

Nakon romanike i potpunog «zatvaranja» tijela, stigla je tolerantnija gotika. Ženama nije uvijek bilo dopušteno pokazivanje tijela pa su morale izmisliti način na koji će privući suprotni spol. Još uvijek su potpuno prekrivene odjećom, ali su uvođenjem korzeta u svakodnevno odijevanje pronašle

način na koji će istaknuti svoje atribute grudi i bokove koji su se vizualno povećavali smanjenjem struka.

U kasnijim razdobljima su se samo preuzimali dotadašnji običaji. Crkva je ostajala pri svojim zakonima, a društvo ih je upijalo i konačno preuzelo kao društvene standarde. Vjerujem da bi žene i danas

Nosile korzet da nije bilo Prvog svjetskog rata. Do rata se žene, koje se nisu stezale korzetom, držale priprostima. U današnjem svijetu postoji nekolicina fetišista koji se stežu u korzete iz vlastitog užitka. Zanimljivo je i što se danas, pomoću rena, mogu medicinski pratiti stezanja pa se na taj način mogu izbjeći neželjene komplikacije. Koliko god korzet imao mana, tanak i elegantan struk će uvijek biti privlačan. Tko voli, nek izvoli! Ali oprezno!!!

OKRUGLI STOL: ŠKOLSKA KECELJA/UNIFORMA

Moderator: Vanja Škrobica, prof.

Sudionici: u enici tre ih razreda

ŠKOLSKA KECELJA: a ka uniforma bila je nešto kao zmijska koža našeg djetinjstva. Obvezno plava, u svim nijansama te boje. Bila je to odora iz koje smo željeli iza i što prije. Tek na kraju bismo shvatili kako je najbolje bilo da iz kecelje nikada nismo izrasli; da smo nekako mogli re i: Iz ove kecelje se ne može, i gotovo.

Školska kecelja imala je trostruku ulogu: statusnu, higijensku i društvenu. Onaj tko je imao kecelju, sigurno ide u školu ili se iz nje vra a. Djeca bez kecelje, kao djeca bez škole. Keclja je uvala ono malo garderobe što smo imali. Neki su imali više i bolje, a tu dolazi ona tre a uloga, možda i najvažnija - socijalna. U školskim keceljama sva su djeca ista - aci. Danas djeca ne nose kecelje, ali zato ima onih koji nose Benettonovu ili Levisovu brandiranu odje u, ali i onih koji imaju krpice s buvljaka. Ovi drugi su brojnija.

U svom prapo etku svaka škola je imala svoje specifi ne kecelje. Po kecelji se znalo tko ide u koju školu. Doduše, i danas se zna u koju školu idu ija djeca. S gotovo stopostotnom preciznoš u i danas se može utvrditi... Zna set ko nosi brandiranu garderobu, a tko ne nosi ništa. Zna se ija djeca idu u elitne škole, a ija ne idu nigdje. Ima i onih koji ne moraju nikako i i u školu jer su im osigurane egzistencije, ak i njihovim potomcima.

Kada bi kojim udom današnje vlasti, ipak, odlu ile vratiti školske uniforme, vjerojatno bi se ubrzo pojavile kecelje s oznakama United colors... ili Legenda živi, kao i one na kojima nešto piše, ali kineskim slovima. Po brandiranim keceljama nitko se ne bi potpisivao niti bi se preko a kih le a smješkala upava prilika Che Guevare, ali to je cijena elitizma, na koju se mora u iti od malih nogu.

„Skinuto“ i „prevedeno“ s

http://www.startbih.info/broj/print.asp?br=116&print_tekst=kolumna.htm

Moderator: Što mislite o prijedlogu da se u školu opet uvede zakon o obvezatnom nošenju kecelje, kute...

Anja: Ja nemam ništa protiv...

Anamarija: Ni ja. To sam nosila kad sam vani išla u školu...

Dajana: Možda ne kecelje, ve nekakve uniforme.

Anja: Možda bi trebao svatko izraditi za sebe kecelju...

Neven: A muški neka nose kilt.

Katarina: Pa možda bi to moglo pro ' za osnovne škole. Tamo bi nosili kecelje niži razredi.

Moderator: Jesu li vam poznati razlozi zašto je sad izašao taj prijedlog?

Anja: Radi ravnopravnosti? Da bi se smanjile razlike bogatih i siromašnih?

Anamarija: Da se ne vide imovinske razlike.

Neno: Da bi se raspoznavali spolovi jer smo sad svi u trapericama.

Dajana: esti su komentari: „Vidi ovu što je obukla“, ili „To joj ne stoji...“.

Anja: Ideja o nošenju kecelje nije loša, barem bismo zaštitili svoju odje u. Zato glasam za radne kecelje.

Luka: Možda nekakvi modeli kecelja s ipkom?

Ja: A što je s pristojnoš u u odijevanju?

Anamarija: Ja sam u ku i nau ila što spada u nepristojno ponašanje i odijevanje. : goli stomak, veliki dekolte, prljava odje a, masna kosa... Valjda svi nismo u tome podu eni?

Dajana: Možda je odijevanje i stvar pojedinca. To je njegovo vi enje sebe, izražavanje stila, pripadnosti, subkulture.

Neno: I mene u Grafi koj kad sam bio u bermudama.

Katarina: Svi mi kroz odijevanje i izgled govorimo o sebi. A cure kojima se vidi pupak i pokazuju goli pojas, valjda ne znaju za posljedice.

Katarina: Ne treba pretjerat. Pogledajte Pomorsku školu. Tamo ne možeš u i bez „akreditacije“. Ne smiju muški u kratkim hla ama niti usred ljeta.

Toni: Što ima u tome nepristojno? Vidjeti nekog u donjem rublju ili u kupanem kostimu, isto je. Pokazuje istu površinu tijela.

Katarina: Danas sam baš nešto o tome gledala na TV.

Marcela: Vidjeti mladi, malog brata golog to je normalno. Nije nepristojno. Kako oni odrastaju i „hvataju“ pubertet, onda se počinju sakrivati i stidjeti.

Toni: A što je s nudistima? Oni ne vide nikakvu sramotu u golotinji.

Moderator: Bi li se ti Toni kupao gol sa svojom obitelji?

Toni: Ne bi!. Možda bih da sam od početka tako odgajan, možda bi i meni sve to bilo prirodno.

Vedran: Tange cure nose i pokazuju ih kako bi iskazale svoju seksualnu stranu. Mislim da

ako im se one i vide, ne rade to namjerno, he he. Malo se nagnu, pa se vidi...

Ja: Slažete li se da je odijevanje izraz individualnosti i osobnosti ma koliko tvrdili da odijelo ne ini ovjeka?

Dajana: Zdravije je da ženske nose hla e, a muškarci suknje.

Toni: Kad bi se i uvele kecelje ili uniforme, ipak bi se mi po ne em razlikovali: po glazbi, izlascima, onim što imamo, po hobbijima. Ne bi kecelje ispravile nejednakosti.

Luka: Smeta li Vama što je Toni obučen u crno, što nosi lance i dugu kosu?

Moderator: Ne smeta. Dapače. Tako ga vidim cjelovitije. Njegova odjeća je njegova poruka i komunikacija. Ali mi smeta kad mi netko pokazuje svoje donje rublje.

Moderator: Jeste li koji put pokušali re i svojim kolegicama da je to nepristojno?

Anja: Ma baš me briga. Ako je tko nepristojan to je njegova stvar.

Luka: Nose li muškarci sexy rublje?

Toni: A, jeeee...

Zbunjena kraljevna

(miješana bajka)

Ivana Šarac, ovogodišnja maturantica, kad je bila prvašica daleke 2002./2003. šk. god.

Odabrala: Marica Butina, prof.

Nekad davno u mom susjedstvu živjela je lijepa, ali ne baš pametna kraljevna Trnoružica koja je već od rođenja znala svoju mračnu sudbinu: da će se ubosti na vreteno, zaspati i spavati sto godina dok je iz sna ne probudi cool kraljevi.

Iako su u kraljevstvu bila uništena sva vretena, ona je ipak uspjela pronaći jedno jedino koje je bilo preostalo. Ljuta što svi misle da je nespretna, odlučila probati prestići da dokaže da se neće ubosti. Ali i prije nego što je počela, nespretno se ubola. No nije ona zaspala dubokim snom, već cijelo kraljevstvo.

“E kajte, pa nije fer, ja sam trebala zaspati! Ova priča ne ide kako treba”, govorila je zbunjena kraljevna. Ali uzalud, nitko je ne čuje, ona je sama, jedini budni lik u ovoj priči. “I ja sam trebala s vama spavati. Kako u sad do ekati kraljevi a? Zar budna?!” uzalud se protivila kraljevna. Dani su prolazili, a Trnoružica nije mogla spavati ni noću ni danju patila je od kronične nesanicice.

Dosađuju i se tako sama u svom kraljevstvu šetala je obližnjom šumom dok nije ugledala

Ueni ki rad,
odjel industrijski dizajn.
Mentor
Miro Radeljak, prof.

kućicu od slatkiša. Pokucala je, a vrata joj je otvorila *simpati na gospođa* (čitaj: vještica) koja ju je pozvala na čaj s rumom. Trnoružica prihvati poziv jer joj je bilo kakvo društvo bilo dobrodošlo. Tako su pričale uz čaj i kolače dok se Trnoružica kod najnovijeg snog tražila a nije naglo zagrcnula i onesvijestila.

Probudila se usred šume, a oko nje *sedam veli anstvenih* žabaca. Vidjevši ih, zgrozi se i promuća: “Tko ste vi?”

“Mi smo sedam zaaranih kraljevi a koji traže lijepu i naivnu kraljevnju da ih poljubi i tako oslobodi *are bare*.”

“Pa ste mene našli?! Istina je da sam lijepa, ali zato vi niste i ne da mi se baš ljubiti žabe. Fuj, bljak!”

“Ali kraljevno draga, kre kre, poljubi nas da više završimo ovu priču.”

Trnoružica se malo predomišljala a onda je, zatvorivši nos i oči, poljubila zaaranu žapcu.

U tom trenutku, kao u priči, umjesto sedam ružnih žabaca ugledala je sedam prekrasnih kraljevi a. Jadna kraljevna sad nikako da se odlučila i koga izabrati od sedam zgodnih. Budući da se ona neće tako lako i brzo odlučiti, a mi moramo završiti ovu priču, ostatak će biti ispričan nekom drugom zgodom.

Osvrt na Nokia Cro A Porte 2005.
Rina Rilje, 3. r. industrijski dizajn

Ženstvenost

Ovogodišnji Nokia Cro A Porte održan je od 19. do 22. listopada na Zagreba kom velesajmu. Okupio je doma u kreatorsku elitu i pokazao da možemo i i ukorak sa svjetskim modnim trendovima. Mladost, ljepota i nespontanost, baš kao što je uobičajeno po etkom jeseni, vladala je modnom pistom. Dizajneri su ovom prilikom pokazali svoje kolekcije za jesen-zimu 2005./2006.

Posljednje ve eri Cro A Portea predstavljeni su radovi petoro doma ih kreatora. Ivana Popovi, poznata po svojoj hrabrosti i ekstravaganciji, pokazala je modele koji su u mnogo emu odstupali od ostalih. Poslala je na pistu „superzgodne“ modele i one nešto manje zgodne, žele i pokazati da proporcije nisu važne.

Tamne ne-boje i dalje su ostale zaštitni znak Loredane Bahori. Svoju kolekciju stvorila je inspirirana vjetrom. Mješavina stilova i detalja u inili su ovu kolekciju posebnom.

Kolekcija Tea Peri a je povratak u prošlost kada su žene bile istinski dame. Modeli su odicali elegancijom, pažljivim odabirom boja,

a prepoznata je i velika briga oko detalja. Ovosezonski Cro A Porte mogla bih svesti na zajedni ki nazivnik ženstvenost.

dizajn odje e - skica

Što ini uvijek? Odje a?

Mladi srednjoškinci razlikuju se od drugih generacije po svom stilu odijevanja. Takvo je i odijevanje u našoj školi. Naj eš e se dijelimo u skupine metalaca, rockera, šminkera i partijanera.

Naravno da postoje i me usobne kritike i mišljenja izme u ovih skupina. Neki se klone šminkera („Oni su umišljeni, nosom paraju oblake, sebi ni su, samo im je važan izgled...“), a drugi izbjegavaju metalce („Oni su sotonisti“). Ali ti razlozi za izbjegavanje pojedinih skupina su glupost i znak netolerancije i primitivizma. Predrasuda! Ljude ne treba gledati po izgledu, jer izgled vara. ovjek se vrednuje po djelima. Stara je

poslovica da odijelo ne ini uvijek. Svaka skupina ima razli it ukus u odijevanju, glazbi itd. Smiješno mi je što oni koji se odijevaju rockerski, ne slušaju rock, a šminkeri ga slušaju.

Najgore mi je kad preko malog odmora budne o i gledaju što je tko odjenuo i zamišljaju da su kriti ari modne scene. Traže ne iji propust u pospanom jutarnjem šminkanju. Osobito sam protiv uniforme i uniformiranosti. Bilo bi to dosadno, svi bi izgledali kao blizanci. Podupirem razli itost i ne bih voljela da se svi odijevamo isto. Zato, ljudi, kupujte sve što možete i nosite što vam se svi a.

Petra Bakoti, 3. b

TOLERANCIJA

OVAJ STRIP NE GOVORI O TENISICAMA NI O ODJEĆI. OVO JE ČISTA STIVARNOST

Kome je stalo?

Petar Gudelj, 2. r. industrijski dizajner

Dan se budi, a s njim i mi, životinje splitskog zoološkog vrta. Budimo se s ežnjom i vjerom u bolje sutra koje nikako da dođe. Tako nam prolaze dani, mjeseci, godine.

Nekad mi dođe da otkvačim i poletim sa svojim jatom na jug. Nema se ovdje što raditi jer nema više sjaja u oči, nimalo sreće, već samo tuga i bol koja ne prolazi već raste iz dana u dan. Nisam ja baš taj koji se treba žaliti, ima i gorih slučajeva od mog. Ma pogledajte samo tigra, kralj je poludio, ne zna više ni tko mu glavu nosi, planira samo kako se ubiti na što bezbolniji način, udara glavom u zid, sve ga je i hvata žuta minuta. Svi se za njega brinemo jer nam je on jedina zaštita. Majmune to ne zanima, oni su ionako ljudi, a usput tu i tamo dobiju po koju bananu što je njima dovoljno da budu sretni. Krokodil se spasio; on toliko spava da ni ne zna što se događa u svijetu. Strah me za medu, njega nismo vidjeli od prošle zime, vele da bolestan leži i da se priprema za vječna lovišta. Bio je dobar kompa, ali je u selu previše patio.

Dođite ako želite, no nećete se ugodno provesti. Što se može, nismo mi sami krojili svoje sudbine. Svi imamo samo posljednju želju: da što prije krenemo na zadnje putovanje u vječnost.

Blaž Klari, 2. r. grafički dizajner

Danas u svijetu ima puno problema, a za svaki se nađe makar jedan prosvjed. Dok jedni viču: "Spasite pande!", drugi se skidaju goli i mašu svojim ... transparentima.

Žele li oni stvarno pomoći ili su to sve samo ljudi egzibicionisti koji uhvate priliku da se skinu goli? Ili su samo željni publiciteta pa se tuku tko će s najmaštovitijim transparentom upasti u kadar?

A vegeterijanci? Svi nešto ne žele jesti meso zbog ubijanja životinja, ali hoće li to što oni jedne subote neće pojesti jedan odrezak zaustaviti da se za to vrijeme ne ubije na tisuće krava? Pa i biljke su živa bića, onda neka se hrane zrakom!

Neki trče na modne revije polijevati krznene bunde bojom, a poslije peru ruke sapunom koji je možda nekad trčao livadom i piju mlijeko one iste krave koju su jučer pojeli.

U zoološkom vrtu govore: "Ove smo pande spasili od izumiranja!" i onda ih ubace u neki mali prljavi kavez da ih djeca gađaju kikirikijem.

Kad sljedeći put vidimo gole koji prosvjeduju protiv borbe bikova pokušavaju i zaustaviti dugu tradiciju tako da se pokazuju, možemo im samo reći: "Idite kupiti smeće iz mora, to je već i problem!"

Svijet je pun problema, ali neki su jednostavno nužni.

Radovi učenika iz industrijskog dizajna
mentor: Miro Radeljak

K Ad god misliš

da si na strani veštine,

vrijeme je da na **P** ravniš

stanku **I**

S vrneš se!

Dobro je ponekad

Dnevnik s putovanja: Hodočašće u Rim
Mario Topi, 3. r. slikarski dizajner

1. dan petak, 21. listopada 2005. (Split-Ancona)

Spreman sam po i premda mi se i ne ide.

Teško mi je napustiti dom iako mi je i ovdje uvijek dosadno.

Ali, dobro je katkad pobjeći, daleko od ovoga svijeta, daleko od promjena na koje nisam naviknut.

Nadam se da razumijete o čemu govorim...

Evo me na stajalištu u Sukošanskoj ulici. Vrijeme je lijepo, sprema se večer.

Da olakšam vama, i sebi, pisati u kratko, vrlo kratko, nalik na haiku pjesme.

Svi su se okupili, autobus je došao, krećemo za trajektnu luku.

Carina, ukrcavanje na brod za Anconu, smještaj u kabine. Bio je samom jedan osnovac. Svi pohađaju vjeronauk, osim mene. No, brzo smo se sprijateljili i kao da smo postali jedno drugome "brat na posudbu".

Nisam mogao više podnijeti ovaj dan, stoga sam odmah pobjegao u san.

2. dan subota, 22 listopada '05. (Ancona-Vatikan-Rim)

Cijelu noć nisam oka sklopio jer se u kabini treslo zrcalo od motora. Uspio sam odspavati tek kojih dvadesetak minuta prije buđenja (prije kucanja na vrata). Sanjao sam neke plave ribice i žabe u lokvama dok sam prolazio mostom....

Kasnili smo u luku, ali meni nije bilo važno zašto. Izašao sam na otvoreno da vidim kako izgleda Jadran izvan naše granice (njihovo more). More valovito, a nebo oblačno. Kiša se spremala svakim časom. Osjećao sam se kao da sam na Sjevernom moru.

Ukrcali se ponovo u autobus i pravac Rim i Vatikan.

Stojimo kraj Vatikanskih zidina i spremamo se ući na Trg. Nekako mi se čini puno manjim nego kada

Mario s hodočasnici na Trgu

ga vidim na televiziji. Trg je pun stolica za sutrašnju Sv. Misu na kojoj će se proglasiti petoro blaženika katoličke crkve. Službu će, rekli su nam, predvoditi novi papa Benedikt XVI.

Na trgu velika je i gužva. Puno je Japanaca. Švicarska garda u slikovitoj odjeći. Zna li da im je Michaelangelo dizajnirao odjeću?

Kako nevjerojatan osjećaj me obuzeo kad sam ušao u baziliku sv. Petra?!

Uvijek se kamenom uzdizao u nebesa, od obitelji crkve postala je skala zemlje i neba...

Prolazimo katakombe u kojima su pokopani pape. A onda sam s desne strane ugledao sam njegov grob - grob Svetog Oca Ivana Pavla II. Kao da je bijela boja kamena vrištala, ispunjavala ovaj prostor emocijama.

Kao da sve duše ovdje pokopanih dodiruju naša srca. Ostajem u tišini izoliran od svijeta. Otkuda i zašto uvijekovo divljenje onostranom? Vjerojatno je to razlog zašto nismo ista srca.

Kako su u jednome trenutku izvirile iz dubine mojih misli zagađene emocije, u ovakvome svetome mjestu?

Ostatak grada razgledali smo iz autobusa: 'Vrt ruža', Colloseo, Konstantinov slavoluk i rimska Katedrala sv. Ivana u Lateranu. Nakon toga krenuli smo na šetnju do večere.

Došli smo i do poznate "Fontana di Trevi".

Poslije toga večera, u ponoć došli u hotel. On mi se, tada umornom od puta i dojmova, pokazao najboljim dijelom putovanja.

3. dan nedjelja, 23. listopada '05. (Rim-Vatikan)

Buđenje u 06:30. Doručak je bio raznovrsan i bogat priložima. Uzeo sam dva kroasana i čaj. Tada još nisam znao da će to biti sve što ću uspjeti pojesti do večere. Do Vatikana smo išli metroom. Koliko je samo pozorenja bilo na stanici o tome da pazimo na svoje dokumente i novac.... Na vatikanskom trgu opet gužva. Nismo se puno ni zadržali, vidjeli smo Papu u daljini. Imali smo dogovor kod veleposlanika Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici, prof. dr. Emilija Marina.

Otputovati...

Nakon prijema, opet obilazak Rima. Ali pješice! Ako niste znali, Rim zauzima područje kao od Splita do Šibenika i ima otprilike 5 milijuna stanovnika, što je otprilike kao u cijeloj Hrvatskoj.

Trg Navona. Tu je bilo Roma koji prodaju majice i marame, do talentiranih karikaturista 'portreta. Razgledavaju i izloge, primijetio sam da je sve preskupo..

Evo nas u Hrvatskom papinskom Zavodu sv. Jeronima. Tu smo zajedno sa članovima našeg veleposlanstva bili na koncertu Vokalista "Salone".

Slijedila je večera u istom restoranu i ponovno spavanje.

4 dan ponedjeljak, 24. listopada '05. (Rim-Assisi-Ancona)

Osvanuo je dan povratka. Sanjao sam da sam došao kući i da sam poeo plakati zbog svojih osobnih problema. Da mi je barem bilo znati što to znači.

Pakirali smo se za povratak. Još se malo zadržali u Rimu, razgledali crkvu sv. Petra izvan zidina u kojem je uvenio Michelangelov rad Mojsije i katakombe.

Vožnju prema Anconi prekinuli smo zaustavljanjem u Assisiju kako bismo posjetili uveno svetište i crkvu Sv. Franje u kojoj su uvene Giottove freske.

Ancona. Carina. Komentirali smo kako Talijani sve naplaćuju, a mi besplatno nudimo prolaz kroz

Dioklecijanove podrumce, kroz palaču u...

Kada smo se svi napokon ukrcali na brod i smjestili u kabine, otišao na palubu i uhvatio se pisanja pjesama. Osjećao sam se kao Byron, svjetski putnik. Baš sam romantik! U kabini sam, pred spavanje, morao napisati svima iz naše putujuće družine po jednu pjesmu. Ja to zovem "karikaturnom pjesmom".

Osjetio sam koliko mi nedostaje moja škola i jedna osoba...

5. dan ponedjeljak, 24. listopada '05. (...Split)

Napokon, Split! Kao da je prošla cijela vještina...

Za album iz Vukovara

Melani Topić, 3. r. industrijski dizajner
Mentor: Ivana Jurić, prof.

Vukovar, 14 godine poslije

Nedavno sam s odgajateljicama i učenicima iz Ženskog otišla u posjet Vukovaru. Svugdje se još vide i vrlo su svježe posljedice rata. Ne samo na zgradama, već i na ljudima. Možda se naizgled čini da imaju sve za normalan život, ali na žalost nemaju.

Svaku aktivnost velikom dijelom potpomaže država. U tvornici, u kojoj je nekada radilo 25.000 ljudi, danas je zaposleno oko 500.

Nacionalni odnosi nisu ni danas isti, nesuglasice su prisutne.

Postoje vrti i učenici koji su razredni organizirani po nacionalnoj pripadnosti.

Za vrijeme našeg posjeta Vukovaru, udomile su nas kolegice u tamošnjem domaćinstvu. Tek kad sam vidjela njihove uvjete života, mogla sam zaključiti da je naš dom u Splitu *Sheraton!* Rupe na zidovima, instalacijske cijevi koje vire vani, puknute stare keramičke pločice u kupaonicama...

Prema prijedlogu vukovarskih učenika, odnos odgajatelja i ravnatelja prema njima je tolerantan i prijateljski.

Poželjela sam da svaki od njih jednom ode u Vukovar. Neka vidi posljedice rata, mržnje... Tada ne bi bio ravnodušan prema ljudima koji pate, izbjeglicama, invalidima, ljudima koji imaju PTSP sindrom. Iako žive dosta skromno, domaćini su sve s nama rado podijelili.

Ostvarili smo prijateljsko druženje, zabavljali se uz ples, pjesmu i smijeh. Prekrili su Vukovarci svoje rane. Pokazali svu svoju dobrodošlicu, ponudili nam prijateljstvo jer ne dijele ljude po onom što imaš ili nemaš.

Jesmo li antikristi zato što idemo na etiku?

Olga Jerić, 2. r. slikarski dizajner i Nina Dadas, 2. r. slikarski dizajner

Smiješno, pa među nama ima i vjernika raznih vjera, kao i nevjernika. Nevjernici ne vjeruju u sotonu jer bi i oni tada bili neka vrst vjernika. Nevjernici ne vjeruju ni u što! Je li to dobro ili ne, to je druga stvar.

Antikristi su ljudi koji govore protiv Krista, koji odbijaju vjerovati da je uopće živio. Neki ateisti vjeruju da je on živio i djelovao. Ne govore protiv Krista, samo ga ne doživljavaju na način na koji ga doživljavaju kršćani.

Razlika je između nevjernika i ateista. Mnoga su pitanja oko kojih se ne slažu, s jednog je pitanje evolucije.

Neki među onima koji pohvaćuju satove etike možda su veći moralisti od nekih vjernika. Sjetite se samo pogrešnih odluka u prošlosti koje su se donosile „U ime Božje...“ a koje je osudio i za njih se ispričao papa Ivan Pavao II.

Vjernici bi trebali biti najveći moralisti i najiskreniji sljedbenici etičkih normi.

Na etici uopće nije o drugim vjerama, o etičkim normama, o problemima adolescencije,

nasilju. Slike teme se, koliko znam, obrađuju i na vjeronauku, ali je sve promatrano kroz kršćanski nauk. Zar je to razlog da među onima budu me usobno neprijatelji? I kome uopće pada na pamet da nas koji slušamo etiku osuđuje i naziva antikristima? Nismo antikristi, samo smo drukčiji. Lošim nam, sve ljude, mogu učiniti samo naša djela. Djela su ona po kojima se ljudi sude. A svi smo najprije ljudi.

„Ljubi i protivni što hoćeš“, rekao je veliki svetac i filozof sv. Toma Akvinski.

Luka Radica, 2.r. Industrijski dizajn mentor; Dubravka Bodulić, prof.

Uz proglašenje 2006. Godinom Nikole Tesle

Zanimljivosti o ljudskom mozgu

Ljudski mozak, ta masa isprepletenih živanih stanica, određuje naše osjete, osjećaje, pamćenje, inteligenciju, kreativnost, misli i postupke. Ovaj dio naše anatomije zaista čini ono što mi čini biti jesmo, složeniji je od bilo kojeg drugog organa.

Mozak teži oko 1300-1400 grama. Za usporedbu, mozakimpanze teži 420, a slona 4000 grama.

Procjenjuje se da u ljudskom mozgu postoji 100 milijuna

(100.000.000.000) živanih stanica, koje mogu slati poruke tisućama drugih stanica brzinom od 320 kilometara na sat. Posljednje desetljeće i prošlog stoljeća bilo je proglašeno "Dekadom mozga". Tehnike oslikavanja mozga, kao što su pozitronska emisijska tomografija (PET) ili magnetska rezonancija (MR), omogućile su da bolje upoznamo ljudski mozak, bolje liječimo ga.

Unatoč mitu da stariji ljudi ne mogu učiniti nove stvari, istraživanja su pokazala da ne postoje dokazi za ovu predrasudu. Naprotiv, istraživanja pokazuju da što je netko tijekom života održavao aktivnijim svoj mozak, to je on kasnije zadržati i veću mentalnu okretnost.

Tijekom vrlo ranog djetinjstva u mozgu djeteta se stvaraju milijuni veza koje se pojavavaju ako je dijete uključeno u aktivnosti sa svojom okolinom, uključujući i razgovor, čitanje i igranje s njime.

Mnogi ljudi nisu svjesni koje su sve bolesti i oštećenja vezana uz mozak. Moždani udar, Alzheimerova bolest, Parkinsonova bolest, depresije, stres, poremećaji hranjenja, smetnje učenja, epilepsija, shizofrenija, autizam i multipla skleroza primjeri su bolesti i poremećaja koji pogađaju mnoge ljude svih dobnih skupina.

Redakcija: skinuto sa <http://www.vecernji-list.hr/2002/04/05/Pages/TIS-NAJ.html>

ESEJ

Irena Šapit, 4. industrijski dizajner, šk.god. 2004./2005.

Odabrala Marica Butina, prof.

ZELENI KRUH

Nije li u vremenu egzistencijalne neimaštine banalna injenica da uvijek odbacuje ono što mu priroda daruje bezuvjetno, a uzdiže ono stvoreno na umjetan na in u ijoj proizvodnji stvaratelj uživa egzistencijalnu preimaštinu? Slijepa su ljudi stvorenja: ono pred o ima nevidljivo, a guranje nevidljivog oku na vidjelo.

Plijesan. Patina, **zelenosiva**, dlakavi pokrov ... Gadan osje aj pri pomisli da nam se spušta od jednjaka prema želucu ... Ga enje. Taj osje aj u probavnom sustavu nije izazvan neugodno složenim odzvukom te rije i (p-lj-e-s-n-i-v-o; lj-i-g-a-v-o), ve slikom koju mozak producira u tom trenutku. Ljudski mozak zanemaruje sve dobre slike jer su one nesenzacionalne, a automatski aktivira najružnije koje uvijek sla e pamti. (Tko se sje a da je naša pjeva ica Doris Dragovi sudjelovanjem u humanitarnim akcijama donirala preko milijun kuna, a zamjerilo joj se što je pjevala u Crnoj Gori zbog ega je izgubila titulu KRALJICE TORCIDE.)

Na plijesan reagiramo odbojnoš u jer nas asocira na staru štrucu kruha po ijoj se površini nazire **rijedak zeleni dlakavi sloj**. Gubitak apetita, potpuna netolerancija prema kruhu; nekrš ansko ponašanje. Bez obzira što se taj sloj može lako i brzo sastrugati, ne upire se niti trunskom truda. ON KOŠTA SAMO PET KUNA, PA ŠTO. On više nema ugodnu boju, a mi imamo i previše **zelenih**. Nema problema, ljudi imaju svoje ukuse, prava. Opet se možemo opravdavati frazom da živimo u DEMOKRACIJI.

Ali nipošto ne opravdam to što emo neposredno nakon posegnuti za komadom skupocjenog i PRIZNATOG francuskog sira iz renomirane francuske pokrajine te se gušiti i rastapati u PRISILNO DODANOJ PLEMENITOJ PLIJESNI.

Kontrastno uspore eno s kruhom koji je završio u otpacima, ne e nam nimalo smetati pomisao da trbuhom STRUJE OSTACI nimalo mirisnog niti o ima ugodnog sira. Na prvi pogled nezamislivo, ali istinito: te dvije stvari iste boje, namijenjene istoj svrsi razli ito se cijene. Kruh koji nije dio dobro uskladišten, izložen vlažnijem zraku, gubi na nov anoj vrijednosti (i mogu nosti da se uop e proda po bilo kakvoj cijeni), dok siru u istim okolnostima vrijednost raste. ŠTO VIŠE PLIJESNI, TO SE TROZNAMENKASTI BROJ POVE AVA.

Postojanje karitativnih udruga i

humanitarnih organizacija nije ništa drugo do ironija i ruganje; ne cijenimo ono što imamo pa bacamo da bismo rasipno uživali. Raspad civilizacije.

Plijesan = pu ki naziv za razli ite skupine nižih gljiva kojima miceliji rastu površinski na supstratu, a žive pretežito saprofitski, rje e parazitski; **zelene** plijesni pripadaju gljivama mješinarinama (najpoznatiji rod je **PENICILLIUM** izlu uje antibiotsku tvar penicilin).

Ljudska neupu enost dovodi do pogrešnih prosu ivanja o negativnim u incima navedenih gljivica. Koliko je ovjek asocijativan govori to da e ih odmah povezati s parazitskim bolestima, iako je svrha **ZELENIH**, kako dokazuje medicinska znanost, pomo našem zdravlju. Zato bi bilo dobro da se plijesan na kruhu, odmah im se pojavi, registrira, sama izbaci etiketicu o svrsi i kvaliteti (kad je sir ve ima).

Prestrašeni od plijesni, povezuju je sa srodnom vlagom na zidovima koja negativno utje e na zdravlje dok na kruhu nastaje plemenita. Ista kao i ona koja umjetno nastaje u siru. I gdje je tu razlika? upitat e se mnogi.

Niti u kruhu niti u siru. Razlika je u našoj sorti koja misli da se blagovanjem skupog i ekscentri nog **ZELENOG** sira, a odbacuju i **ZELENI** kruh, penje na višu stubu, ka društvu **ZELENAŠA**.

Možda se prona e i kompromis: otkrije delicija pljesnivog kruha. Možda, ali tek kad se prihvati blagovati nešto što I SVI OSTALI MOGU IMATI. (Aha. Kad svrate **MALI ZELENI** ...)

Branko Rudi - 2. industrije

PHOTOSHOP PROPERTIES

Jelena Penovi : Umjetnost? Jedna rije premalo, a dvije previše

Susret na zdencu

Ivana Leskur, 4.r. kiparski dizajner
Mentorica: Dajana Vujevi, vjerouiteljica

Kro im lagano put zdenca umornim korakom. Žedna sam, iscrpljena i s gorkim ukusom na usnama. Kad doh, stavih dlanove na hladni kamen i nagnem se. Vidim svoj odraz u vodi. Voda se igra mojim likom. Zatvorim oči, duboko udahnem i osjetim svježinu vode. Osjetim kako tonem kao pahuljica. Tonem i ne opirem se. Lijepo mi je i opušta me. Otvorim umorne oči, oči željne sna.

U eni ki rad u kamenu

Pored svog lika u vodi ugledam još jedan. Mislim da sam već vidjela negdje te oči. Te oči gledaju u moje. Znatiželjna sam, ali i prestrašena. Okrenem se, ali uz mene nema nikog. Samo priroda. Ali, otkud onda taj lik, uz moj, u vodi?

Pogledam u zdenac i šapnem: „Tko si ti? Što radiš u mom zdenču?“

„Ja poživim u tvome zdenču, moja rije je uvar tvog zdenca. Ti si me sama pustila da prebivam u tebi i da uranjam u dubinu tvog srca.“

Zatim uslijedi jeka tišine iz dubine zdenca.

„Jesi li to ti, moj Gospodine? To si ti, Isuse?“

„Pitaš me tko sam. Da, ja sam tvoj Gospodin. Drago dijete, zar ne znaš

koga puštaš u svoje srce? Zar ti sama ne odlučuješ tko će prebivati u tebi? Zar nisi svjesna zla oko sebe i svih koji te mogu prevariti? Ne negiraj ono što postoji.“

U eni ki rad u kamenu

Oprosti, Gospodine! Neću više sumnjati. Ti me bolje poznaješ nego ja samu sebe. Reci mi, ime je zagađen moj zdenac?“

„Dijete, uvijekova je duša poput ptice. Ako je vezana i najtananim nitima, ne može letjeti jer je zato zagađena. Tako i ti: dok ne prerežeš te niti, nećeš biti u potpunosti moja. Trebaš se odreći grijeha koji zagađuju tvoj zdenac. Svijet je zdenac, i taj veliki zdenac je zagađen. Jedina ljepota je na nebu. Ljudi se ne smiju zaprljati. Tko slijedi moj put, trpjet će od svijeta. Ali ja nisam od ovoga svijeta. Zato mi nastavi služiti, svom Bogu.“

„Dragi Gospodine, uzimam vodu svim srcem i hranim se Tvojim riječima. Moj zdenac je zagađen ranama, ali sve ću očištit za Tvoju ljubav.“

Na moje rane ponekad se lijepi mržnja, očaj, tuga, rano, pa i želja za osvetom. Svoj zdenac gradim, jer to je zdenac mog života. Uvavam razinu vode u mom srcu i duši i sa zadovoljstvom ju pijem. Stojim skrivena u otvorenoj rani srca mog Gospodina.

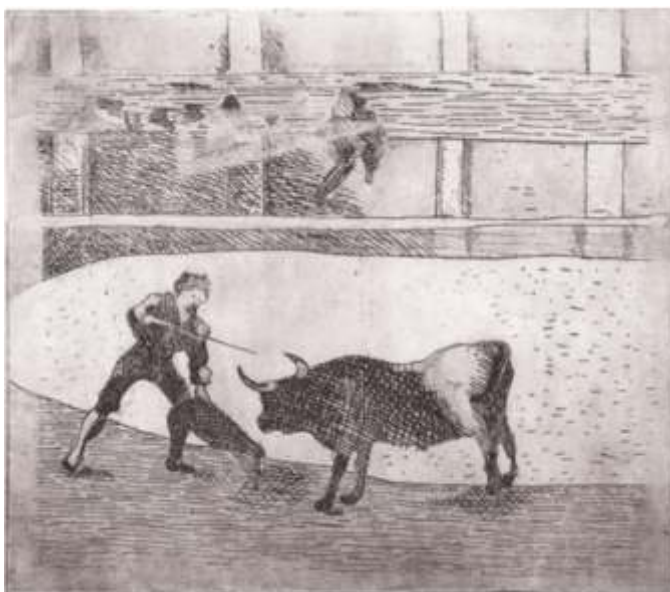
MLADE POETE

Mario Topi , 3. slikarski dizajner

Odabrala Marica Butina, prof.

Uspomena

Tišina na hladnom jastuku
pjeva mi o tebi.
U mraku
prošlost klizi niz obraz.
Niz vrat jure zadnji trnci -
posljednja stanica za tvoje dodire.
Tra ak mutne istine
u meni se opire;
gorak okus na usnama...
Poraz!
Moje su uspomene
samo zamagljena stakla ...

Ljubica Filipovi , 3.r.grafi ki dizajner
Mentor: Nikola Skokandi , prof.

Nevidljiva pjesma

Kao da me u snovima proganjaš,
bez milosti mi otkrivaš istine.
Što je to u nama tako duboko,
a nedostižno drugima?
Što je ostalo na nebu poslije kiše
kad nema ni no i ni dana?
Kako to zvijezde svojim sjajem
ispunjavaju nebo naših misli
kad vjetar ljubomore i oblaci samo e
zaklanjavaju pogled našem srcu?
Sve je upalo u duboki bunar tajni.
Umoran sam.
I dok hodam
koracima brišem tragove
što su me neko vodili k tebi

U eni ki radovi u kamenu: Akt (gore)
Životinja (dolje)

Prazni dani

Ne odazivam se imenom kojim ti služim, ono
je samo linija obješena u prostoru
nepoznatog. Pustinje i mora za mene su
samo slike nedovršene rije ima. Dolazim iz
dubine velikih o ekivanja, tragaju i. Drugi mi
neprestano govore, njihove izgubljene misli
ja moram tražiti. Poput an ela pjevaš istinu.
Slušaju i je - znam da je došao kraj. Nikad
više ne e do i ono moje zlatno sutra. Prazni
dani. ovjek u svemu vidi kraj - i dok gleda
kako se ra a po etak. Život se troši rije ima.

Ana Škrobica: Između mene i umjetnosti je veza koju ne mogu objasniti

Na satu etike

Dje je bolesti ljudske povijesti

Mario Topi , 3. r. slikarski dizajner

Evo nas, ro enih od prirode ili stvorenih od Boga.

esto kažemo: Majka priroda!

A sa njom smo se igrali kao sa zve kom.

Još stojimo pod nebom i gledamo kako se zvijezde grle. Još Sunce u zlatnoj tišini zalazi, još vidimo Mjesec kako u no i bdije nad nama...

Dokle?

Ho e li nam oblaci donijeti kišu oprosta?

Jesmo li dosegli mladost, starost?

Ili emo ostati zarobljeni u fosilnim mislima igraju i se prirodom, ratuju i, otimaju i, ugrožavaju i...

Tko e ostati?

Marga Božani , 1,b: Moja Guernica

POU NA PRI A

Dva muškarca, obojica jako bolesna ležala su zajedno u bolnici. Jedan od njih je svaki dan imao mogućnost sjediti u svom krevetu zbog izdvajanja vode iz njegovih pluća. Njegov krevet je stajao uz jedini prozor u sobi.

Drugi muškarac je morao stalno ležati na leđima.

Brzo su se upoznali i po cijele dane razgovarali. Pričali su o svojim obiteljima, domovima, poslu, gdje su bili u vojsci, a gdje na odmoru. Svaki dan je muškarac, koji je sjedio uz prozor, opisivao drugome muškarcu stvari koje je vidio vani.

Muškarac na drugom krevetu je pokušavao živjeti za te jednosatne trenutke kada je njegov prijatelj sjedio i pričao o događanjima i bojama vanjskoga svijeta. Prozor je gledao na park uz jezero s labudovima.

Guske i labudovi su se igrali u vodi, a mala su djeca spuštala svoje male kamele u vodu.

Mladi parovi su zagrljeni šetali uz cvijete svih boja. Veliko, staro i snažno drveće uljepšavalo jekrajolik, a u daljini su se vidjela svjetla grada.

Kada je muškarac uz prozor detaljno sve to objašnjavao, njegov prijatelj na drugom krevetu zatvorio oči i te zamišljao sve te slikovite prizore. Jednoga dana mu je muškarac uz prozor opisivao paradu, koja se kretala uz jezero. Bez obzira što

Njegov prijatelj nije bio u tu muziku, on ju je vidio u svom umu. Tako su prolazili dani i tjedni.

Jednoga jutra je jutranja sestra donijela vodu za umivanje i uz prozor pronašla tijelo muškarca koji je u snu mirno umro. Bila je tužna i pozvala je medicinsko osoblje koje je tijelo odnijelo van.

Odmah, kada je to bilo moguće, drugi muškarac je zamolio da ga pomaknu uz prozor. Sestra mu je sa zadovoljstvom udovoljila, pobrinula se da se udobno namjesti, te ga ostavila samog.

Uz veliki napor podigao se polako na laktove kako bi po prvi put ugledao vanjski svijet.

Konačno je imao priliku sam uživati u vanjskim ljepotama. Pogledao je kroz prozor i ugledao prazan zid.

Muškarac je pitao sestru iz kojeg je razloga njega pokojni prijatelj tako lijepo opisivao vanjski svijet. Sestra mu je rekla da je bio slijep i da nije mogao vidjeti zid koji je stajao ispred prozora, te dodala: »A, možda je htio usrećiti vas?«

Epilog: Neizmjerna sreća leži u usrećivanju drugih, bez obzira na naše uvjete. Podijeljena tuga se raspolovi, a kada dijelimo sreću u ona se podvoji. Ako se želiš osjećati bogatim tada prebroji stvari koje ne možeš kupiti novcima.

ZA NATJE AJ UNESCO-a: Tolerancija
Mario Topi , 3.r.slikarski dizajner

Ho e li nam se svima jednako jednom
smiješiti Nebo?!

Kao da smo svi u gužvi netolerancije. Ako i jesmo, sami smo je stvorili. U toj gužvi zanemarujemo pojedince. Ne primjećujemo ni samo u. Ne prepoznajemo diskriminaciju siromašnih i gladnih od strane bogatih. Ne obaziremo se na diskriminaciju manje sposobnih od strane spretnih i mudrih. Je li tolerancija samo ohrabrujuća riječ, riječ nade za slabe? Je li ona mjehurić sapunice kojeg se „boje“ snažni? Uvijek su pojedinci vodili i mijenjali svijet. Neki su ga vukli i za nos. Zar smijemo gledati nekima kroz prste? Nije li tolerancija nepravda dvostruka netolerancija?! Nismo li i sami suučesnici ako ne zaustavimo netoleranciju?! Jesmo li jaki? Slabi?

Ho e li nam se svima jednako jednom smiješiti Nebo?!

Luka Matuli , 3.r. grafički dizajner:
Skica za plakat na temu: Tolerancija

ARTness

Neki naši uspjesi u 2005.

Lidrano 2005.

Učast pape Ivana Pavla II.

Zahvalnica Međunarodnog
instituta za književnost

Davis cup

Anamarija Asanovi , 3. r. dizajner odje e

Davis cup je ime svjetskog prvenstva u tenisu koje se neprekidno održava od 1900. svake godine.

Cijela pri a po inje 1899. kad je tenisa i student s Harvarda Dwight Davis odlu io pokrenuti me unarodno natjecanje i dao napraviti veliki srebrni pokal koji podsje a na zdjelu za salatu.

Prvi pobjednici natjecanja bili su ameri ki tenisa i koji su 1900. svladali Britanske otoke s 3:0.

Sve do 1928. Davis cup se igrao na travnatim igralištima, da bi prvi dvboj na zemlji bio odigran na terenima Roland Garossa sedamdesetih godina prošlog stolje a. Davis cup postaje u pravom smislu me unarodno natjecanje pa 1970. godine prvi put sudjeluje ak 50 država.

Rekord broja naslova:

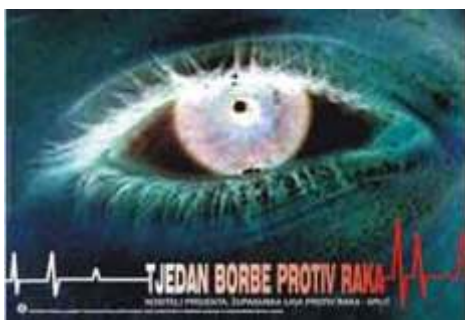
Amerika (31), Australija (28), Velika Britanija (9), Francuska (9), Švedska (7).

Hrvatska ove godine ulazi u povijest. Osvojila je svoj prvi Davis cup postavši tako 12. zemlja koja je osvojila taj naslov. Reprezentaciju Hrvatske inili su Ivan Ljubi i , Mario An i , Goran ivaniševi i ivo Karlovi .

Ivan Ljubi i je deveti igra svijeta. Mario An i je na 22. mjestu rang liste. A Goran je bio pobjednik Wimbledonu 2001. godine.

Zašto pišem o Davis cupu?

Zato što su naše skulpture u kamenu krasile službene dvorane Davis cup natjecanja za vrijeme polufinalnog natjecanja .Bila je to besplatna i vrlo lijepa promocija naše škole.

U eni ki radovi iz grafi kog, kiparskog i modnog dizajna

Skulpture iz naše škole koje su krasile Plavi salon za Davis cup, Split 2005.

A HRVATSKI „BRAND“ Marka, zaštitni znak, Prepoznatljiv proizvod?

Nilski slon
 Engleski doru ak
 Turska kupelj
 Španjolska izma
 Francuski poljubac
 Švedski stol
 Ma arski gulaš
 Be ki odrezak
 Japanski kimono
 Argentinski tango
 Švicarski sat
 Perzijska ma ka
 Bosanski lonac
 Pekingška patka
 Švicarski sir
 Engleski valcer
 Kubanska cigara
 Švedske ljestve
 Francuski klju
 Švicarski nož
 Ma arska kocka
 Engleski humor
 eško pivo
 Sibirska zima
 Pariški odrezak
 Muransko staklo
 Pariška moda
 Turska kava

Mjesec knjige: Knjiga po glavi!

Vanja Škrobica, prof.

Eto, održao se i Interliber. Veliki i najznačajniji sajam izdavaštva u nas. Na Zagrebačkom komunalnom sajmu, u nekoliko paviljona, na bezbroj štandova i boksova, ležale su knjige koje samo što ne vi u: „Uzmi me!“.

Predstavili su se izdavači, veliki i mali, iz cijele nam Lijepe naše, pa i iz nekih stranih zemalja. A knjiga!!! Bože?

Vjerska literatura, dječja književnost, lektire, zabavna i popularna izdanja, filozofija, umjetnost i druge stručne knjige, enciklopedije, časopisi, kalendari, kuharice, biografije ... S jednog panka slika najčitanije gospođe me u krim-writerima, Agathe Christie, a s drugog poster Marije Juri Zagorke, najčitanije ženske književnice u Hrvata.

Na sajmu je bilo i nekoliko štandova s antikvarnim knjigama. Ali, cijene knjige još uvijek su previsoke, čak i za neku knjigu tiskanu prije 50 godina.

I još kažu kako je samo 7 % Hrvata s visokom stručnom spremom. Dobro nas ima i toliko.

Napravljene su i nekakve top-liste, pa se ve duže vrijeme na samom vrhu nalazi „Da Vincijev kod“. Da, da... Kupila sam tu knjigu i za školu, ali je toliko pribilježeni za nju da...

Ovogodišnji Interliber je bio u znaku 100-toroendana Dragutina Tadijanovića. Školska knjiga priredila je novu zbirku njegovih sabranih pjesama i ugostila ga.

A gost sajma bio je i Paulo Couelo, možda najčitaniji strani pisac u Hrvata posljednjih nekoliko godina.

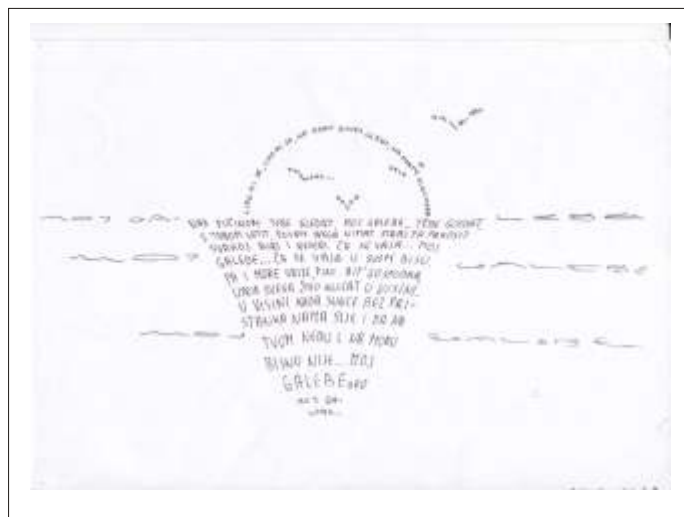
Mlađa generacija ipak je najviše zanimao štand s biografijama popularnih figura: Štulića,

Vanne, Ilustrirana rock enciklopedija itd.

Zauzela je što sam samo na dva mjesta naišla na prodaju DVD-a i CD-a. Izgleda da se naše izdavaštvo još nije potrudilo koristiti i novim medijima.

Što još reći? Put na sajam za splitske profesore sponzorirala je izdavačica Školska knjiga.

Jesam li što kupila? Za školsku knjižnicu dotegla sam nekoliko knjiga (iz koje su neki „zakasnine“), a Školska knjiga nam je darovala *Lentu vremena*.

Antonija Lončar, 4.r.industrijski dizajn (dada)

NOVE STRUČNE KNJIGE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI (izbor)

1. Dadaizam, Dietmar Elger, Taschen, Köln, 2005.
2. Popart, Klaus Honeff, Taschen, Köln, 2005.
3. Vasarely, Magdalena Holzhey, Taschen, Köln, 2005.
4. Renato Percan, retrospektivna izložba, izdavač Gradec, Zagreb, 1997.
5. Moj život, Ivan Jokić Knežević, AGM, Zagreb, 1996.
6. Moda, zastiranje i otkrivanje, Milan Galović, Jasenski i Turk, Zagreb, 2001.
7. Vodič kroz povijest umjetnosti, vremenska lenta, Marijan Jakubin, Školska knjiga, Zagreb, 2004.
8. Matisse, Barbara Tosi, Armando Curcio, Rim, 1997.
9. Picasso, Barbara Tosi, Armando Curcio, Rim, 1997.
10. Van Eyck, Cecilia Bernardin, Armando Curcio, Rim, 1997.
11. Murti, Vladimir Maleković, Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb, 1990.
12. Hrvatska likovna enciklopedija (u 6 tomova), Leksikografski zavod „Miroslav“ Krleža“, Zagreb, 2005.
13. Rana renesansa u Trogiru, Radovan Ivančević, Književni krug, Split, 1990.
14. Pučka arhitektura starih splitskih predgrađa, Anita Ercegović, Književni krug, Split, 2002.

GAY IS O.K.??

HRT

NOVINE

GAY IS O.K.

IMO SAM NAPORAN DAN ZA POLUDJET... MUĐER DODAJ MI KRUVA...

LUKA JAKIĆ IA

Želim biti heroj!

Anamarija Asanovi , 3. r. dizajner odje e
Mentorica: Ivana Juri , prof.

Nostalgija govori o svijetu u kojem je život i sloboda tek roba koja se može prodat. Tekstopisac se vraća u djetinjstvo, u vrijeme bez mobitela, monopola, istospolnih brakova i drugih stvari koje je donijelo novije doba. Ne, ni prije život nije bio idealan i lagan, no ipak se nostalgija nosi sa sobom a kako su roditeljima djeca tada bila najveća sreća, kako je lijepo bilo djetinjstvo zamazano sladoledom... Danas je novac ljudima sreća. Sve što je normalno, danas je nenormalno. I obratno. Sve je poželjno. Izokrenule se vrijednosti. Negdje se obrisala granica između dobra i zla. Svijet je krenuo u drugom smjeru. I ljudi su kadri uiniti sve da bi ostvarili cilj.

Nostalgija ni tekstopisac se poželio vratiti u zaboravljeni svijet. Ali, sve što može ponuditi je pjesma i tuga, pitaju i se što je uopće važno u životu, za čime trčimo i dokud smo dospjeli. Možda su nam puni džepovi, ali su nam prazne duše.

Dok u *Nostalgija noj* pjesnik pjeva o prošlim vremenima, u pjesmi *Heroyix* pjesnik opisuje današnji pokvareni svijet.

Heroyix govori o sličnim životnim pitanjima. Nešto više potencira novac i prljave postupke kojima se ljudi služe da bi do njega došli. Pjesnik pjeva o tome kako su se ljudi predali materijalnim vrijednostima. Izostala je roditeljska ljubav. Ta se ljubav kompenzira kupnjom auta, motora, samo da ih se „riješe“. Ta djeca ostaju ovisna o roditeljima, nesposobna za život, u društvu droge i alkohola. Zato se bogataška djeca ubijaju, a siromašna ubijaju druge.

Kritizira se zaboravljanje žrtava Domovinskog rata, lažno hrvatsko domoljublje, te guštanje uz kvazi folkloru isto nobalkanskih pjevača i zabavljača.

Tu su i teme o prostituciji (mlade djevojke koje eznu postati missice, koje se žele bogato udati) i o homoseksualcima. Tko tu siluje društvo, pita se T.B.F.? Tko je heroj?

Da, heroj je uvijek istog, bogobožnog srca... Ima li još takvih na zemlji?

Oko nas apsurd. Ludost. Gdje su vizionari? Zašto su ljudi prestali sanjati? Zar se život svodi na to tko što ima u garaži, na račununu, a ne što mu je u srcu?

Pjesme T.B.F.-a dovode me pred dvojbu: kako li će tek biti kad moja djeca budu u mojim godinama. Pitam se tko će se odazvati njihovom pozivu da bude heroj? Ma ne heroj s puškom, već heroj srca i snova, umjesto heroja koji za ljubav otekuju korist.

Majda Boko, 3.r.industrijski dizajn

Na satu književnosti

Pita profesorica Ivicu tko je napisao "Na Drini uprija".

Ivica kaže: "Nisam ja, majke mi."

Profesorica ga odvede ravnateljku i kaže:

"Ma zamislite, ja... pitam tko je napisao "Na Drini uprija", a Ivica mi na to kaže: "Nisam ja majke, mi!"

Na to kaže ravnatelj: "Pa možda mali i nije..."

Profesorica pusti urlik, primi Ivicu za uši i izvode ga iz škole.

Sretnu policajca te mu se profesorica požali: "Ma zamislite, ja

pitam tko je napisao "Na Drini uprija", a on mi je odgovorio:

"Nisam ja, majke mi! Odvedem ga ravnateljku, a ravnatelj mi kaže:

"Pa možda mali i nije..."

Policajac je zbunjeno pogledao profesoricu i onda kaže: "Dobro, gospođo... a na koga vi sumnjate?"

Napomena: Roman „Na Drini uprija“ napisao je nobelovac Ivo Andrić

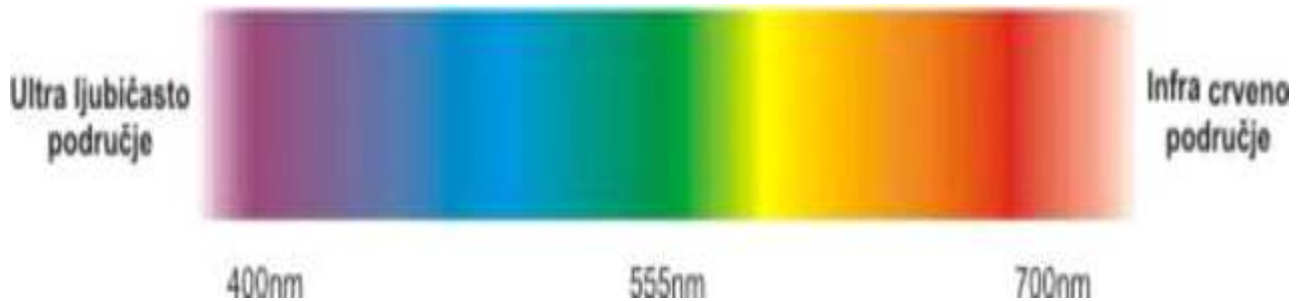

Nikom ne dopustite da uguši vašu znatiželju

SVJETLO

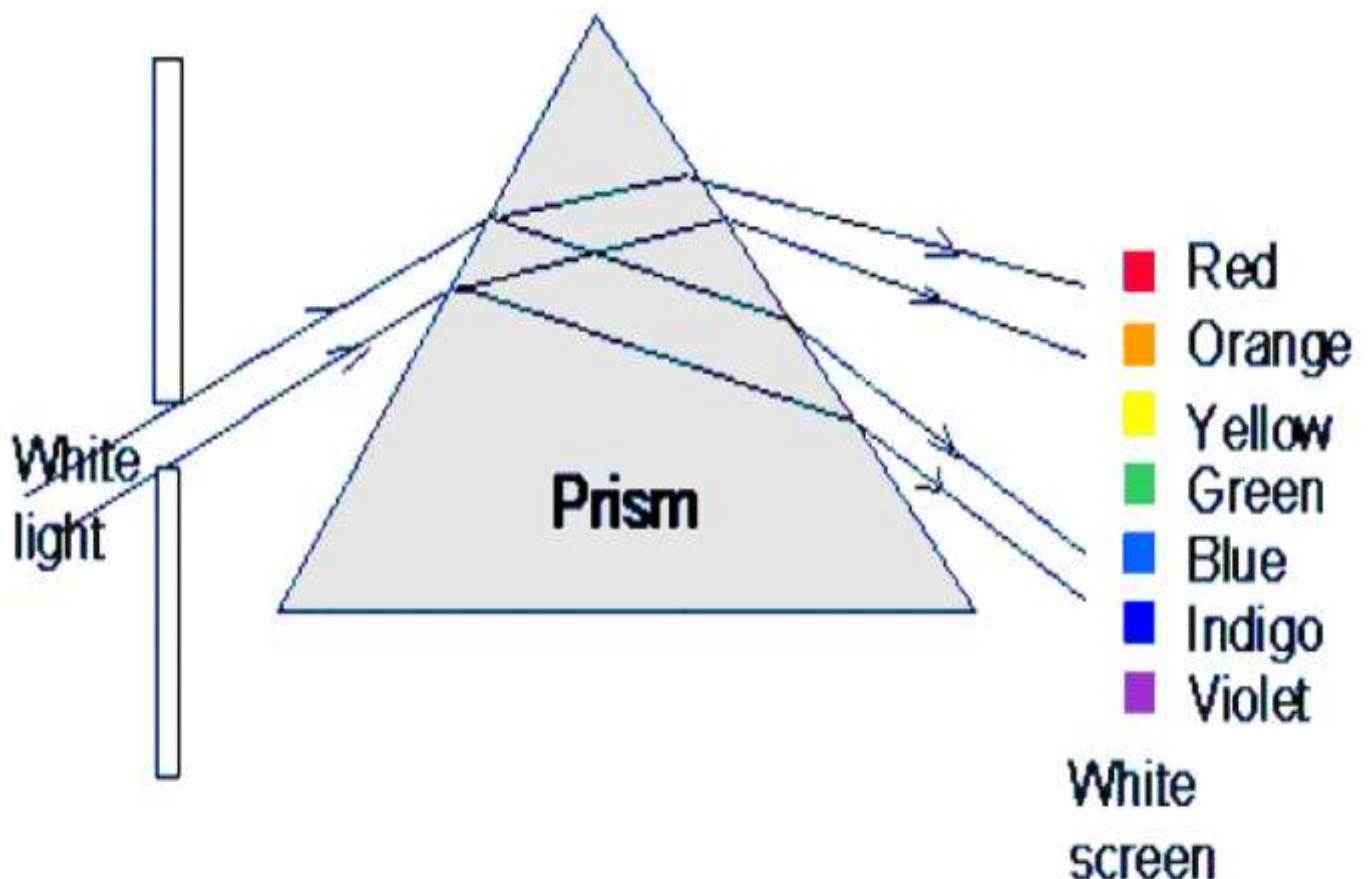
Svjetlo je elektromagnetska radijacija na koju je osjetljivo i ljudsko oko. Taj elektromagnetski spektar je širok, a oko može registrirati samo jedan njegov mali dio.

Na početku spektra (400nm) je ljubičasta boja nakon nje dolazi plava, zelena, žuta, narančasta i na kraju crvena (700 nm)

Sl.1 (ove boje se vidimo kad gledamo dugu) Spektar

Elektromagnetski valovi od kojih se sastoji i svjetlo kreću se brzinom od 300.000.000 m/sek i nije im potreban medij za putovanje. (Zvuk ne može putovati bez medija. U svemiru - vakumu, nema zvukova). Sve boje svjetla možemo dobiti kombinacijom crven, zelene i plave boje. Međutim, kada bijelo svjetlo propustimo kroz prizmu ono se umjesto na tri boje razdvaja na 7 boja: crvenu, narančastu, žutu, zelenu, plavu, indigo i ljubičastu.

Sl.2 Prizma (lomi svjetlo na slijedeće boje)

U praksi se susrećemo sa dva glavna izvora svjetla:

1. Primarni izvori : sunce , razna rasvjetna tijela , svjetleće reklame , TV i monitori , iskrenja , električni luk itd

2. Sekundarni izvori : svi objekti koji ne generiraju svjetlo , nego ga samo reflektiraju . Napr. slijede i objekti ukoliko nemaju vlastitu rasvjetu : zgrade , stijene , razni predmeti, biljke , životinje itd

Svjetlost brža od brzine svjetlosti

Novo otkriće ima izuzetan značaj za razvoj telekomunikacija i tzv. fotonskih procesora. Švicarski znanstvenici su objavili da su **uspjeli trostruko usporiti brzinu svjetlosti**, a potom je ubrzati na više od 300.000 kilometara u sekundi. Usporavanje brzine svjetlosti na prihvatljivu brzinu otvorilo bi potpuno novu eru informatike i omogućilo upotrebu teorijski izuzetno brzih fotonskih procesora.

Kako se širi svjetlost ?

U zrakopraznom prostoru i podalje od svemirskih masa, svjetlost se širi pravocrtno. Ima mnogo pojava gdje zapažamo pravocrtno širenje. To nam primjerice pokazuju sjene predmeta ili pomrčine. Padne li svjetlost na ravnu plohu, odbija se zrcalno. No ne samo zrcala već i svaka površina odbija svjetlost. Planete vidimo upravo zato jer odbijaju svjetlost kojim ih obasjava Sunce. Svjetlost se odbija od površina i atmosfera planeta i stiže u naše oko. Zemlja reflektira svjetlost izravno odbija. Ta se svjetlost zapaža na mračnoj Mjesevoj strani kao pepeljasta svjetlost (slika 1.). Raspršuju i se na česticama atmosfere, svjetlost sa osunane strane prodire na noćnu.

Prolaze i atmosferom iz sloja u sloj, svjetlost stalno skreće. Svjetlost svemirskih izvora trpi od atmosferske refrakcije. Najmanje mijenjaju smjer zrake zvijezda koja je blizu zenitu, a najviše zvijezda koje su pri horizontu. Zvijezda koju vidimo na horizontu je zapravo već pola stupnja zašla ispod horizonta. Dakle, Sunce već je u horizontu je zapravo ispod horizonta i ne bismo ga vidjeli da nema loma svjetlosti. Ne lome se sve boje jednako. Posljedica toga je duga. Naime, sunčeva zraka se u vlažnoj atmosferi dva puta lomi na putu do vašeg oka: pri ulasku i izlasku iz neke kapljice vode. Pošto se sve boje ne lome pod jednakim kutem, nastaje duga. Lom svjetlosti koriste spektroskopici s optikom prizmom koji ispituju kako je svjetlost raspodijeljena prema valnim duljinama.

Zašto zvijezde trepere ?

Nemir atmosfere, gibanje zraka i zračni vrtlozi dovode do brze promjene smjera zraka svjetlosti, pa time i do treperenja zvijezda. Slika zvijezde se u žarištu dalekozora zamuti, a gube se i pojedinosti na planetarskim pločicama. Titranje je jače kada su zvijezde bliže horizontu. Po titranju razlikujemo zvijezde od planeta. Dok nam zvijezde šalju mali broj zraka koje se skretanjem izgube, a sa pojave, dotle s planeta kojemu vidimo ploču, mnogo zraka stiže u oko istodobno, pa se titranje slabije uočava.

Antea Malenica - skica

Ueni ki rad u kamenu (vaza)

KOLUMNA: COGNITO EGO SUM!

Anja Jelaska, 3. r. slikarski dizajner

Žene i posao

Žene i posao

Žena i posao?! Kako to krhko zvuči!
Bojim se da u ostvarenju što boljeg posla za ženu nema baš velike perspektive. Stalno se ponavlja ista priča. Žena s fakultetskom diplomom, koja je ambiciozna i želi biti npr. direktor, najviše što može postići je mjesto tajnice, ili uz malo više sreće postane prevoditeljica.

Tko zna? Možda zaista negdje u nas postoji direktorica u nekoj velikoj tvrtki. Znam da su ženama zajamčeni „ženski“ poslovi. Već je svima poznato kako se netko zapošljava. Naravno, to je teže ako je žena. Pri razgovoru za posao često ženama postavljaju pitanja: „Jeste li udati?“, „Imate li djece?“ Zar su udane žene i majke osobe drugog reda?

Bože mili! Pa žene najbolje pospremaju, peru i brišu prašinu. Muškarci za te poslove nisu zainteresirani. Čak je ženama teško ponegdje dobiti poslove u kafiću jer vlasnici kafića misle da će se muško i tu bolje snalaziti. Neki izričito traže mlade i zgodne žene. Zašto? Starije i prosječne ne znaju poslužiti i naplatiti piće? Diskriminacija s obzirom na godine i izgled!

U pedagoškoj struci žene su se nametnule, to

je postalo gotovo žensko zanimanje, ali samo u osnovnim i srednjim školama. Na fakultetima prevladava „snažniji“ i „pametniji“ spol!

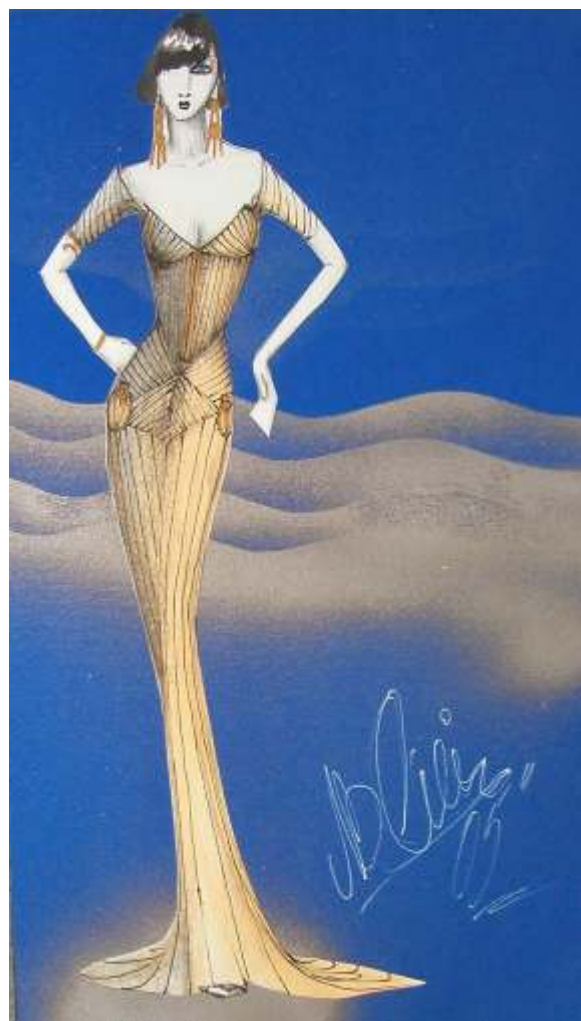
Na poslovima gdje eventualno muškarac i žena rade isti posao i s istim fakultetom i imaju jednaki staž, opet nisu jednako plaćeni.

Svakom ženskom djetetu zato od malena treba dati „ženske“ igračke: kuha u, krpice, lutkice. A ne daj Bože da se curice igraju „muškim“ igračkama: traktorima, auti ima, alatima... Zamislite što bi se dogodilo da slučajno zavole građenje mostova, montiranje automobila...

Ne budimo licemjери i priznajmo pravo stanje stvari u društvu. Možda tada krenu i promjene.

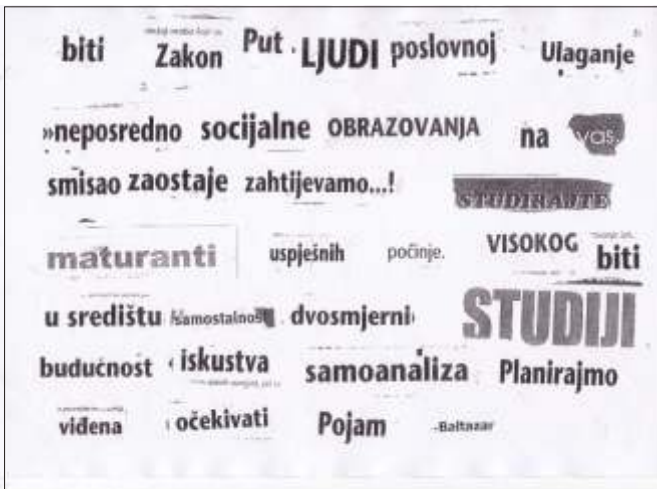

Modeli u školi. Prepoznajete li ma izam

Dizajn odjeće - skica

Na satu hrvatskoga jezika (s profesoricom Maricom Butinom) u enici **4.b** igrali su se avangarde - bili su **dadaisti**. Izrezali su riječi iz novina, pomiješali ih u zdjeli za voće, izvukli neke i od njih napisali pjesme. Ovo su izvučene riječi:

Biti neposredno,
biti budućnost,
očekivati dvosmjernost.

Samostalnost.
Zakon uspješnih.
Zahtijevanje iskustva.

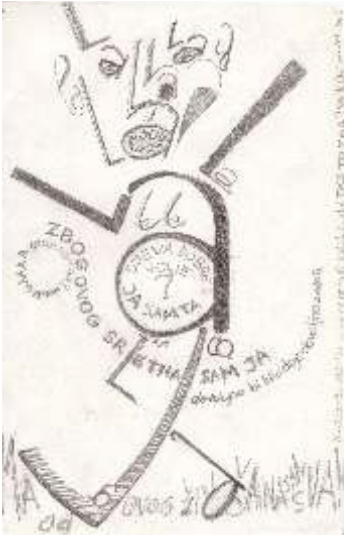
Put ljudi,
smisao obrazovanja
samoanaliza.

Središte zaostaje
u pojmu
visokog planiranja.

Socijalno iskustvo,
poslovno ulaganje
počinje studiranje.

Vi, maturanti,
na studije!
Baltazar.

Antonija Lončar

Marija Golub

Baltazara očekuje dvosmjerni put, vas poslovna samostalnost. Maturanti, planirajte budućnost, studirajte! Studij je smisao. Uspješni ljudi počinju visokim obrazovanjem. Zaostajete! Zahtijevajte socijalne zakone. Uložite na videno. U središtu pojma samoanalize je neposredno iskustvo." **Antea Malenica**

"Maturanti uspješnog obrazovanja su na putu u poslovno ulaganje. Zahtijevamo: studirajte dvosmjerni studij Baltazar. Očekujte pojam visoke samostalnosti, iskusnu socijalnu budućnost. Biti ljudi: središte videno. Planirajte; vaš smisao samoanalize neposredno zaostaje počinje zakon." **Romana Mišeti**

"Smisao obrazovanja: Maturanti, studirajte!
Planirajte put!
Počinje samostalnost.
Pojam poslovnog ulaganja je dvosmjerni
zakon zaostaje!
Biti visoko u središtu videno!
Ljudi, Baltazar zahtijeva uspješan studij,
iskusnu samoanalizu!!
Vaša očekivanja,
neposredna budućnost
SOCIJALA!" Tina Marijanovi

"Počinje uspješno videno ulaganje zakona u dvosmjerno zahtjevni studij socijalne samoanalize. Baltazar planira smisljeni put studiranja na iskusnom visokom pojmu zaostalih maturanata. Vi ste središte! Budite budućni i poslovni samostalno neposredni obrazovno očekivani ljudi." Iva Pehar

"Baltazar vas maturante očekuje na dvosmjernim studijima. Neposredno zahtijeva zakon socijalnog ulaganja, planiranje obrazovanja. Smisao pojma biti samostalan, biti budućnost videno zaostaje u središtu iskusne samoanalize. Studirajte! Počinje poslovni put visoko uspješnih ljudi." Antonija Lončar

STRAH OD ODGOVARANJA/ ISPITIVANJA

(Strah od prilaska simpatiji, strah od neugodne situacije npr. audicije, prijamnog ispita...)

Svatko od vas sigurno je, barem jednom, osjetio strah od dogovaranja na satu. Kako znate da vas je strah? Kako se ponašate, kakve signale primijete u svom tijelu? Sjetite se misli koje vam se javljaju u takvoj situaciji.

Bilo bi dobro da na satu razrednika ili barem u društvu zajedno napišete svoje strahove i reakcije i me usobno ih usporedite i prokomentirate. U čemu ste sli ni, u čemu ste različiti?

Svaka emocionalna reakcija, pa tako i strah ima nekoliko sastavnih komponenti:

- 1.) fiziološke reakcije tijela, npr. pojačano lupanje srca, osjećaj žarenja u licu, znojenje dlanova, drhtavica, osjećaj stezanja u grlu i sl.
- 2.) misli koje nam se javljaju, npr.: Ne mogu znati, ne mogu znati...Što ako ispadnem glup...Sad će sigurno prozvati mene...Namrgođena je, sigurna je loše volje..."
- 3.) vanjski znakovi lica i tijela koja zamjećuju drugi, npr. crvenilo ili bljedilo lica, napetost tijela, drhtanje ruku...
- 4.) ponašanje je još jedna komponenta

emocionalne reakcije, npr. ako te strah ispitivanja iza eš iz razreda ili uopće na do eš na sat, pokušas se ispričati...

Jeste li primjetili i kod vas neke od ovih znakova? Svaka emocionalna reakcija ima navedene četiri sastavnice. I kada ste jako zaljubljeni, pa se na čete u blizini voljene osobe, primijete istu takvu fiziološku reakciju; vidljivi znakovi lica i tijela također su isti, iste su i moguće ponašanja, jedino se misli manje više razlikuju (iako često i u tome imaju sličnosti).

U onima koji imaju jaki strah od ispitivanja ponajviše se boje burnih fizioloških reakcija svog tijela. Boje se da to nije normalno i često misle kako se to događa samo njima.

Određena doza straha normalna je uvijek kada smo motivirani i kada nam je stalo. U ispitnoj situaciji mozgu je potrebno više energije za pojačani rad. Sve reakcije događaju se da bi krv koja nosi kisik i hranjive tvari brže opskrbila mozak.

Postoje tehnike kojima možemo ublažiti vlastite fiziološke reakcije, a time i smanjiti strah. Ipak lakše je kontrolirati zastrašujuće misli koje se u ispitnoj situaciji nameću. Kontroliramo li bilo koju komponentu straha, onda se smanjiti.

TEHNIKE ZA UBLAŽAVANJE STRAHA U ISPITNOJ SITUACIJI

STOPIRANJE

Negativnu zastrašujuću misao "Koliko toga ima za naučiti, ne mogu to nikad uspjeti..." možemo zaustaviti tako da po nemo misliti o nečemu ohrabrujućem i pozitivnom, o nekoj osobi koja nam je podrška, kojoj vjerujemo ili o nekom mjestu na kojem se osjećamo dobro. Pazite to ne znači prepuštanje mašti u nedogled, nego samo kratku pomisao.

DOVOLJNO PONAVLJANJE SADRŽAJA UČENJA

Što je neka informacija više puta ponovljena (gradivo prenačeno), to je manji rizik da će u ispitnoj situaciji "nestati" iz pamćenja.

PROBA PRED NEKIM DRUGIM

Prije nastavnika dopustite da vas ispita prijatelj, netko iz obitelji ili drugi profesor. Dio straha ublažit će se kroz glumljenje situacije (možda pred ogledalom)

UDALJAVANJE U VREMENU ZBIVANJA

Podsjetite se na neke bivše strahove i promislite što

vam oni sada znače vjerojatno su vam smiješni. Kada vas je jako strah, zamislite što će vam ta situacija značiti za nekoliko godina vjerojatno jako malo. Ako je to zaista tako, ima li se potrebe zbog toga toliko bojati?

STVARANJE STRAHA U REALNE OKVIRE

Što je najgore što vam se može dogoditi kada dobijete slabu ocjenu? Sve što se može dogoditi nije neispravljivo. Kada osjetite strah upitajte se "Što mi se najgore može dogoditi?" Tada nabrojite: morat ću još jednom pisati kontrolni rad, morat ću još jednom učiti iste lekcije, morat ću objasniti roditeljima...**PAŠTO NIJE TO NIŠTA STRAŠNO.**

IZBJEGAVANJE DIREKTOG POGLEDA

Ako vas uznemiruje direktan pogled u ispitivača gledajte iznad ili pored njegove glave. Izbjegavajte pogled u neku točku među učenicima, jer to može navesti na krivi zaključak o došaptavanju.

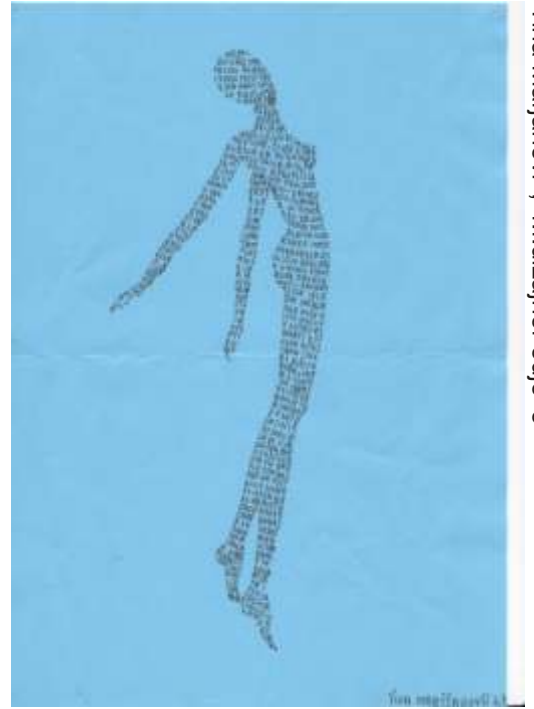
PORUKA ZA OHRABRENJE

Na satu razrednika napravite plakat na kojem piše: "Što da radim, strah me je?". Nastojte prikupiti što više ideja, a zatim raspravljajte u razredu o dobivenim idejama.

Vježba: Kad pomisliš: "Svi gledaju u mene, ispast ću glup..." pokušaj zamijeniti tu misao s ovom: "Svatko gleda sebe, a ne mene..." ili "Zašto bi gledali mene kad imaju pametnijeg posla!?"...**Takvu karticu sa ohrabrujućim mislima trebate imati kod sebe i držati je na klupi pored sebe kako bi mogli nakratko pogledati svoju ohrabrujuću rečenicu.**

pripremila pedagoginja škole Aleksandra Dužević prema knjizi "Kreativni razrednik", dr. sc. Ana Ivanek, Profil, 2003.

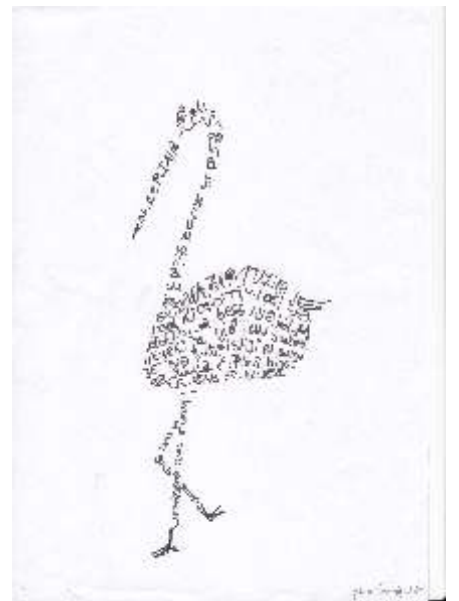
DADA

Tina Marjanovi, 4.r.dizajner odje e

opet

Ana Pelaji

ee

Tko hoće,
nađe način!

Tko neće,
nađe izgovor!

ZAŠTO MLADI PIJU?

(prenijeto s Interneta)

Svatko ima svoj razlog zbog kojeg pije.

Neki kažu da bježe od problema, da zaborave stvarnost, a drugima pak uživanje alkohola daje osjećaj slobode, opuštenosti i lažni privid sreće.

Na žalost, mnogi u konzumiranju alkohola nalaze jedinu mogućnost zabave i

omogućavaju im da se riješe kompleksa.

Bez obzira koji od navedenih razloga više odgovara istini, istina ima više lica.

Činjenica je da je danas sve više mladih ljudi koji se odaju uživanju alkohola.

Budući da živimo u teškim vremenima u kojem su sve više poremećene osnovne ljudske vrijednosti, ne možemo očekivati od mladih ljudi da se ponašaju izvan duha vremena u kojem žive.

ARTness

Anonimna ispovijed

SVAKA DOBRA STVAR JE ŠTETNA ILI ZABRANJENA

Sve sam se kako je izgledalo moje prvo pijanstvo. Bio sam u enik prvog razreda srednje škole. Rođendan. Znao sam i prije piti, ali nisam se nikada opijao. Susret mene i roditelja nikad se nije dogodio. Pazim kakav dolazim doma. Ne pijem svaki dan. Pijem s prijateljima, uglavnom vikendom, na rođendanima, tulumima...kad je neka posebna prilika. Najčešće pijem bambus (vino i kola) ili pivo. Za posebne prigode (Nova godina, rođendani...) pijem konjak, kruškovac, orahovicu, tequila...Ma baš mi i ne paše žestoko. Najlipše je u kafiću uz muziku, kako mi to kažemo „udrit po pivama“.

Nee, ne pijem prije škole. Možda zapalim joint s prijateljem, tu i tamo, za vrijeme nastave. Ali alkohol ni slušajno. Pijem jedino ako je petak.

A joint je sada uobičajen, iako još uvijek ilegalan. Travu nabavljam preko poznatih. Cijena? Pedeset ili sto kuna za 5 ili 10 jointa. Većina je isplativija. Ne bojimo se racije. Nemamo mi neke enormne količine. Ipak treba biti oprezan i ne stavljati dim u džep, nego u patiku ili u hlače...

Možda mislite da sam alkoholičar? Ma nisam! A još manje sam narkoman, ne koristim nikakve droge (trava nije droga!). Nisam ovisan o alkoholu i to sam svima dokazao. Pijem bezazleno, slavim s prijateljima što smo preživjeli još jedan tjedan i dočekali novi vikend.

Pitate se zašto pijemo? Jer je to u redu? Problemi odrastanja? Zbog toga što se osjećamo snažniji, ljepši, pametniji? Ne. Ljepše je s tim, uživamo

pušiti i piti i nema tu ništa lošeg. Jednostavno, kada se svi napušimo smijemo se, svi se volimo, trava i alkohol nas povezuju, stvaraju prijateljstva i veze. Naravno kad se pretjera onda se ruše prijateljstva. Znam da ništa nije dobro ako je pretjerano.

Vi odrasli uvijek mislite da su mladi koji piju nasilnici i propalnice koji se samo tuku, razbijaju, deru i rade nered. To nije istina. Nema kod nas nasilja. Mi samo vikendom izađemo iz svojih kuća/stanova, malo popijemo pa se družimo, pjevamo, plešemo...

Imamo jedan slogan: Kad smo tužni i kad smo loše volje, zapalimo joint i odmah nam je bolje. Ma poznato van je biljka marihuana na neki način i lijek za depresiju. Ali to ne zna i da si depresivan ako je pušiš. Zna, kad se sve okrene kontra tebe i kad misliš da te nitko ne voli, zapališ joint i nasmiješiš se! Mislim da većina mojih vršnjaka pije, a rekao bih da ih je oko 70% kušalo marihuanu. To ne zna i da svi oni još puše. Možda su samo kušali, ali to su rijetki.

Kad u to prestat konzumirati? Ovu sigurno kada se oženim. Tada je sve gotovo, ali ima do tada.....Mlad sam, a mladi se sada ovako zabavljaju.

Znam da mi sve to šteti zdravlju kao i druge lijepe stvari; ljudi vole jesti masno i to im šteti.

A što bih rekao kad bi moje dijete uzimalo? Još nisam u takvoj situaciji, pa ne znam. Mislim da bi mi bilo najvažnije da znam što moje dijete radi.

Uzorni radovi u kamenu

Anketa koja može biti indikativna...

Ja tako mislim

Što pohvaljujem u školi?

koliko slobode
nastavu uvijek petkom ujutro za sve
izgled škole
neke profesore
što nema „pritiska“
pristup internetu u knjižnici

Što bi promijenili?

raspored sati
kronični nedostatak materijala i alata
nezainteresiranost pojedinih profesora
izgled u eničkih wc-ova
smanjili broj sati struke

Što bi uveli?

više materijala i alata za rad
dvoranu za tjelesni
uvesti više izborne i fakultativne nastave
manji broj sati petkom
klimu u sve učionice
sapun, papir u wc
zaposeliti psihologa
više reda i discipline
mogućnost besplatnog kopiranja

Volio bi postaviti pitanje?

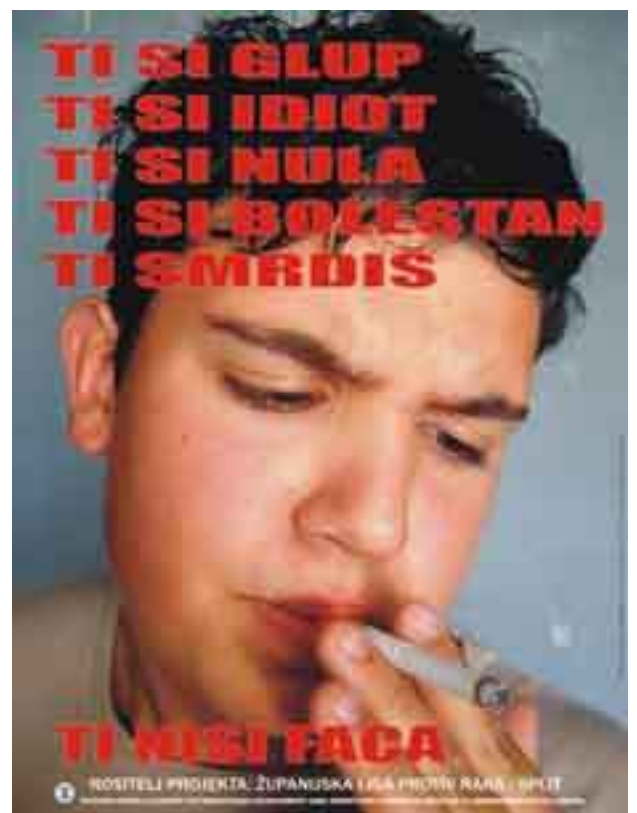
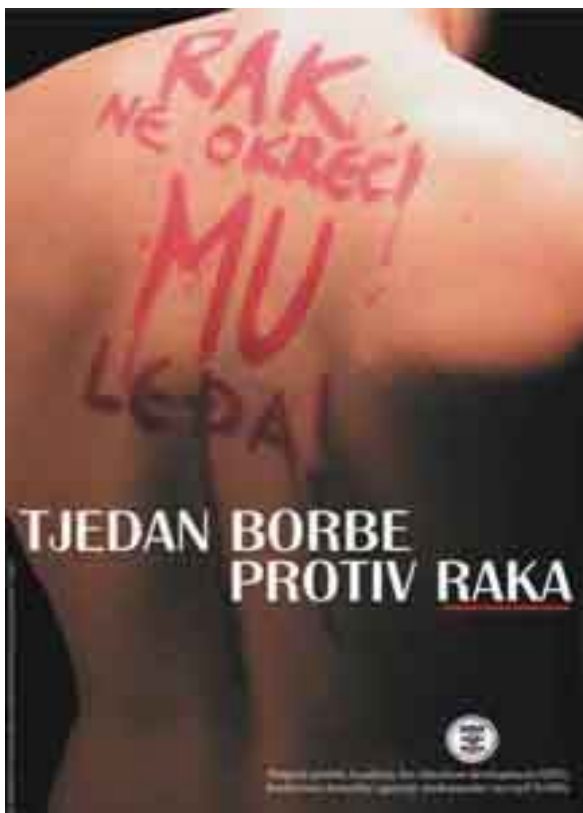
kako se troši naša upisnina?
kada ćemo uvesti dan škole?
hoće li se montirati novi ormari i za učionice?
zašto fotošopiraju toliko dodatnih novaca izdvajaju za materijal?
tko zapravo bira gdje trećina odlaze na ekskurziju (nameće nam se!)?
zašto više nema dramske grupe?

U eničkih radovi u kamenu

Dizajn odjeće - skica

Promotivni plakati, rad u eničkih odjela fotografskog dizajnera

KVI Z KVI Z

KAKO TE DRUGI DOŽIVLJAVAJU?

1. Kada se najbolje osjećaš?

- (a) ujutro
- (b) popodne i navečer
- (c) noću

2. Obično šećeš

- (a) brzo, dugačkim koracima
- (b) brzo, kratkim koracima
- (c) sporo uzdignute glave promatram svijet
- (d) sporo, oborene glave
- (e) vrlo sporo

3. Kad razgovaraš s ljudima

- (a) prekržiš ruke na prsima
- (b) držiš ruke da ti slobodno padaju
- (c) držiš ruke na bokovima
- (d) diraš, tapšeš i gurkaš osobu s kojom razgovaraš
- (e) igraš se svojim ušima, kosom ili eškašom

4. Kad se odmaraš, sjediš

- (a) skupljenih koljena
 - (b) prekrivenih i ispruženih nogu
 - (c) raširenih ispruženih nogu
 - (d) skupljenih nogu uz sebe
5. Kad ti je nešto zabavno, reagiraš ovako:

- (a) velikim iskrenim smijehom
- (b) smješkom, ne preglasno
- (c) tihim smijuljenjem
- (d) grimasom, ali bez zvukova

6. Kad si pozvan u društvo.

- (a) ušes glasno i bučno dade svatko primijeti
- (b) ušes neprimjetno i tražiš neko poznato lice
- (c) ušes tiho i ne tražiš nikoga već stojiš po strani

7. Kad radiš naporno i kad moraš biti koncentriran, a netko te prekine, kako reagiraš?

- (a) prekid prihvatiš s dobrodošlicom
- (b) tužiš i te prekid iritira
- (c) nešto izmeću a) i b)

8. Koju od boja najviše voliš?

- (a) crvenu ili narančastu
- (b) crnu
- (c) žutu ili svijetlo plavu
- (d) zelenu
- (e) tamno plavu ili žarko crvenu
- (f) bijelu
- (g) smeđu ili sivu

9. Kad si u postelji, pred upad u san

- (a) okreneš se na leđa
- (b) ležiš na stomaku
- (c) ležiš na boku
- (d) s rukama ispod glave
- (e) s glavom pod plahutama

10. Sanjaš li često

- (a) kako padaš
- (b) kako se s nekim boriš
- (c) nekoga ili nešto tražiš

(d) letiš ili roniš

(e) najčešće spavaš bez snova

(f) snovi su uglavnom ugodni

BODOVI:

- 1. (a) 2, (b) 4, (c) 6,
- 2. (a) 6, (b) 4, (c) 7, (d) 2, (e) 1
- 3. (a) 4, (b) 2, (c) 5, (d) 7, (e) 6
- 4. (a) 4, (b) 6, (c) 2, (d) 1
- 5. (a) 6, (b) 4, (c) 3, (d) 5, (e) 2
- 6. (a) 6, (b) 4, (c) 2
- 7. (a) 6, (b) 2, (c) 4
- 8. (a) 6, (b) 7, (c) 5, (d) 4, (e) 3, (f) 2, (g) 1
- 9. (a) 7, (b) 6, (c) 4, (d) 2, (e) 1
- 10. (a) 4, (b) 2, (c) 3, (d) 5, (e) 6, (f) 1

PREKO 60 BODOVA

Drugi te doživljavaju kao osobu koja ne treba posebnu njegu, kao osobu okrenutu prema sebi koja želi dominirati. Neki bi možda željeli biti kao ti, ali ti ne vjeruju potpuno i ne žele imati s tobom puno posla.

IZMEĐU 51- 60 BODOVA:

Ljudi te doživljavaju kao impulzivnu i naglu osobu koja naglo donosi odluke, i to ne baš uvijek ispravne, koja je spremna sve iskušati i riskirati i pri tom uživa. Mnogi uživaju biti u tvom društvu zbog uzbuđenja i zabave.

IZMEĐU 41 - 50 BODOVA:

Ljudi te doživljavaju kao živahnu i šarmantnu osobu, zabavnu i praktičnu. Mnogi misle da si ljubatna, brižna osoba spremna na pomoć drugima.

OD 31 - 40 BODOVA:

Ljudi te doživljavaju kao nježnu osobu, pametnu i inteligentiranu. Mnogi znaju da ne sklapaš prijateljstva na brzinu osim s onima koji su ti krajnje odani. Ako netko izigra tvoje povjerenje, teško može povratiti prijateljstvo.

OD 21 - 30 BODOVA :

Ljudi u tebi gledaju osobu koju ništa ne može izbaciti iz takta. Znaju da ti sve strpljivo provjeriš pa onda tek reagiraš. Zato su svi u tvoje mišljenje i u tvoj izbor sigurni, pa ti se pridružuju u mišljenju. Ponekad te to malo smeta jer misliš da bi svi trebali imati svoj stav, argumente, pa i suprotno mišljenje. Ipak to nikad ne kažeš glasno, već prihvatiš sve one koji ti se pridruže.

ISPOD 21 BOD:

Mnogi misle da si sramežljiv, nervozan i neodlučan, smatraju da stalno gledaš iza, a rijetko ispred sebe. Teško se miješaš u problematične situacije, izbjegavaš ih kao da ne postoje.

PAŠKOS

MUŠKETIRI ODLAZE U LEGENDU...

VLADOS

JOVOS

